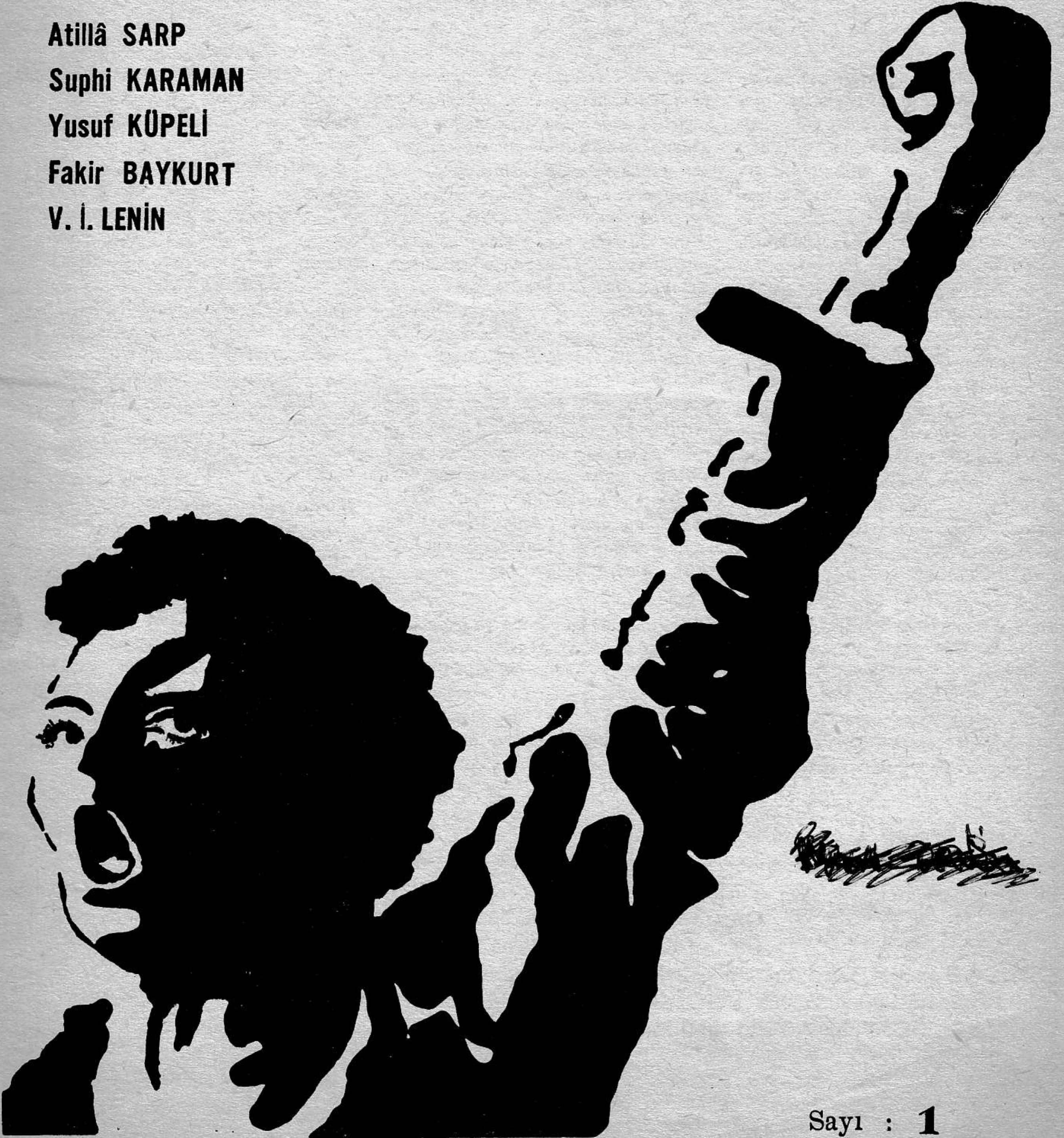
İLERİ

TÜRKİYE DEVRİMCİ GENÇLİK FEDERASYONU

Atillâ SARP
Suphi KARAMAN
Yusuf KÜPELİ
Fakir BAYKURT
V. İ. LENİN

Sayı : 1

YÜRÜYÜP GELEN YENİ MEVSİM

Fakir Baykurt

Bugünün büyüklerinin çoğu, dün birer çocuktular. Donlarını toplayamıyordu çoğu. Gelişip genç oldualr. Düşe kalka sınıf geçtiler. Şimdi kuruldukları makamlara ilk oturduklarında ne yapacaklarını bilmiyorlardı da, devleti yöneten kâtip lerin, hattâ kapıcıların odacıların gözlerine bakıyorlardı. Daha da gelişip büyük baş, adam oldular, gençleri beğenmiyorlar!

Kusur üstüne kusur buluyorlar gençlerde. Yabancı tahrik ve propogandaların etkisinde boykot ve işgale alıştıklarını, okumaya, yetişmeye boşverip sokaklara döküldüklerini, birbirlerine düştüklerini, eyvahlar olsun, yarınımızın çok karanlık olduğunu söylüyorlar. Genç deyince, dünkü çocuklarını, çocuklarının kulaklarını çektikleri günleri hayalliyorlar hep. Hiç gelişmemiş, bir şeyler öğrenip yetişmemiş sayıyırlar onları. Zavallı yetişkinlerimiz bizim! Çoğu konularda olduğu gibi, gençlik konusunda da yanılıyorlar.

Yılda 365 sefer dönen, hiç durmayıp değişen ve ilerleyen bir dünyada, Nuh demişler, peygamber demek istemiyor bunlar. Dünyayı ve gençliği anlamaya yetmeyen geri kalmış kafalarının aynısı sanıyorlar gençlerin kafalarını. Oysa, baharla güz kadar fark var aralarında. Biri gelen yeni mevsim, biri giden... Biri doymuş, şişko, biri habire acıkıyor bilmeye, öğrenmeye, kurtarmaya, değiştirmeye ve yeniden kurmaya! Biri, evim ailem diyor, biri ülkemizin halkımızın, dünyaymızın derdinde! Kocanın genci anlaması olanaksız gibi bir şey bu durumda. Belki bir cahillik, bir yetmezlik, bir aşağılık duygusu yetişkinlerimizi bir kör inadın içine itmekte ,onların gözüne doğruları göremez bir bulanıklık giydirmektedir. Sonuç olarak, doğal sayalım bunu. Babalarla çocuklar arasındaki eski zıtlaşmadır bu.

Yabancı tahrik ve propagandalara en akıllıca gençlerimiz karşı koymaktır. Tahrik ve propagandalarla değil de, ulusal ve evrensel gelişmelerin doğru değerlendirilmesiyle, okudukları okulu, yaşadıkları düzeni ve dünyayı temelinden değiştirmek istiyor onlar! Başkaldırmaları, işgalleri boykotları, bu kokmaz bulaşmaz, bu işe yaramaz, küflü derslere boş verip sokaklara dökülmeleri, herkesi dost bilmeyip Altıncı, Yedinci Filolara karşı gelmeleri, biribirlerine girmeleri hep bu yüzden! Bu yüzden, çünkü bu düzende ve bu dünyada, girip çıktığımız bütün ilişkiler temelinden bozuktur. Okunmaz bu okullarda, çünkü dışardaki konferanslar, gazeteler, ikide bir yasaklanan kitaplar daha iyi ve doğru öğretiyorlar.

Her gün daha bilgili, daha yeterli, daha güçlü olduklarından, kendileri kurmak ve yönetmek istiyorlar, okuyacakları okulları, yaşayacakları ülkeyi ve toplumu. Bunu geniş halk kitlelerinin, işçilerin, işsizlerin ve köylülerin çıkarlarına dönük olarak yapmak istiyorlar. Emekçi sınıflarla yan yana, can cana olmak, işçi sınıfının ideolojisi bilimsel sosyalizmi kitlelere öğretmek, kitllelerden toplumun temel isteklerini, törel, moral ve kültürel birikimlerini öğrenmek için yılmadan yorulmadan, coplandıkları dipçiklendikleri zaman bile yıkılmadan savaşıyorlar...

Apaydınlık, günlük güneşliktir onların yarını! Gittikçe daha çok birleşiyorlar. Gittikçe daha çok güreliyorlar. Ve gurup işçi ve köylü kitleleriyle bağlarını; biribirleriyle ve emekçi kitlelerle ideoloji ve eylem birliğine koyuluyorlar. Yırtsın içi geçmiş kuşaklar en sağlam yerlerini; en güçlü adımlarıyla gençler halkın kurtuluşuna yürüyorlar. Yarın onların mı diye düşünmeğe gerek yok, bugün onların olmaya başlamıştır çoktan.....

İLERİ Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'nun (TDGF) Aylık Yayın Organı * Sahibi: Atillâ Sarp * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ersen Olgaç * Abone ve Yazışma adresi: Posta Kutusu 60 Yenişehir - Ankara * Yönetim Yeri: İnkılâp Sokak, 5/15 Yenişehir - Ankara * İstanbul Temsilciliği: İbrahim Öztaş İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi Cemiyeti İstanbul * İlân ücreti: Anlaşmaya Bağlıdır * Dizgi ve Baskı: Şenyuva Matbaası - Ankara * Yıllık Abone: 10 TL. * Fiyatı: 150 krş.

Proleter Devrimci Hareket ve Gençlik

Atillâ SARP

Proleter Devrimci hareket içinde gençliğin yeri ve görevleri temel meselelerimizden birisidir. Bu meseleyi açığa kavuşturabilmek için öncelikle gençlik ve örgütlerimizin görevlerini ortaya koymamız gerekmektedir. Örgüt ve onun militanları olarak görev ve yerimizi kavramak, önümüzdeki eylemlerde doğru tavır takınmamızı sağlayacaktır. Böylece gençlik örgütlerinin sağlamlaşmasını ve dinamizmin küçümseyen, Milli Demokratik Devrim doğrultusundaki gençlik eylemlerine dil uzatan küçük - burjuva pasifizminin de saflarımızda kök salmasına engel olabiliriz.

İşçi sınıfının bilimsel ideolojisi olan sosyalizmi savunan bizler önümüzdeki Milli Demokratik Devrim mücadelesinde bir yan örgüt olarak yer almak durumundayız. Bu yüzden bizi bekleyen devrimci mücadele halkımızın milli Demokratik Devrim mücadelesine gereken katkıda bulunmak, devrimci militanlar yetiştirmek ve örgütümüzün işçi ve köylü gençlik kitleleri arasında gereken propaganda ve örgütlenmeyi sağlama yolunda çaba harcamasıdır. Bu görevleri başarabilmemiz için devrimci mücadeleye katılabilecek, «devrim uğruna gerekli ödevleri başarabilecek» militanları seferber etmemiz gerekmektedir. Bu çetin görevi başarabilmek için gerekli olan şey, gençlik saflarında büyük ölçüde sağlanan ideolojik formasyonun devrimci pratik içinde sağlamlaştırılmasıdır. Gerçek bir proleterdevrimci olmak isteyen genç bu mücadeleyi tek meselesi haline getirerek amatör devrimcilikten «profesyonelliğe» geçmek zorundadır.

Sürekli olarak işçi sınıfı örgütü olmadığımızı ama işçi sınıfı ideolojisini benimsemiş gençliğin «kitlevi teşkilâtı» olduğumuzu söylüyoruz. Bu gerçeği göremeyen ve örgütümüzü sınıf örgütüyle özdeştiren görüş son derece tehlikelidir. Sosyalistlik iddiasındaki kişilerin örgütümüzü oluşturması onun «kitlevi» niteliğini asla değiştiremez. Örgütümüz toplumdaki sınıflardan birinden değil aksine bütün bu sınıflardan gelen belirli yaş dönemlerindeki devrimci kişileri kucaklayan bir gençlik örgütüdür. Bir sınıf örgütüyle ve özellikle proleteryanın öz siyasi örgütüyle, devrimci eylemine bakarak kendi gençlik örgütümüzü eşleştirmek son derece yanlıştır. Ne kadar sosyalist olursa olsun, örgütümüz içindeki tüm üyelerin aynı zamanda proleteryanın öz siyasi örgütünün üyeleri olabilecekleri düşünülebilir mi? Bunu düşünmek hem proleteryanın öz siyasi örgütünün en önemli niteliklerinden birisi olan «öncü müfreze» ilkesini ve hem de genlçik örgütümüzün «kitlevi» niteliğini unutmak olur. Bu yüzden bir işçi sınıfı örgütü değil, işçi sınıfı ideolojisini benimsemiş gençliğin «kitlevi teşkilâtı» olduğumuzu bilmeliyiz.

Emperyalizme karşı milli sınıf ve tabakaları, işçi sınıfının öncülüğünde Milli Demokratik Devrim için örgütlendiren ve hegemonyayı kuracak olan siyasi örgütün olmadığı bu dönemde, gençlik örgütü olarak mücadelemiz bir yandan bu gerçeği kavrayarak yürütülürken diğer yandan da örgütün havadan gelmeyeceğini bildiğimizden gençlik örgütümüzü ve militanlarımızı bu konuda düşünmeye sevketmek yolunda olmalıdır.

Emperyalizmin boyunduruğu altındaki ülkelerin Milli Demokratik Devrimlerinde bu ülkelerin proleter devrimci kadrolarının ilk öncülerinin gençliğin arasından çıktığı objektif bir gerçektir. Devrimci pratik bize, devrim hareketinin öncü kadrolarının yetişmesinde gençliğin halk yığınlarından, Şükrü, Ayhan, Reşit Ersoy, Coşkun Aday ve dan süreç olarak daha büyük olanağa sahip olduğu gerçeğini öğretiyor. Proleter devrimci saflardaki pasifizmin bu objektif gerçeğe karşı çıktığını görmekteyiz. Gençliğin devrimci mücadelede etken olmasının nedenlerini şöyle açıklamak eksiklikleri de olsa bizce doğrudur. Yarı - sömürge ve yarı - feodal bir ülkede gençliğin geleceği karanlıktır. Öte yandan «gelecek de gençliğindir». Çünkü gençliğin önünde emperyalizmin sömürü alanı içinde olan bir ülkenin köhne düzenini sürdüren bürokratlar olmakla, anti - emperyalist mücadeleye içtenlikle katılma arasında bir tercih vardır. Önünde geniş bir gelecek olan gençlik bu gelecek ile halkının geleceğini birleştirir. Lenin «biz geleceğin partisiyiz, gelecek ise gençliğe aittir. Biz yenilikçilerin partisiyiz. Yenilikçilerin peşinden ise gençlik seve seve yürür. Biz köhne dünya ile fedakârca savaş partisiyiz, fedakârca savaşa her zaman önde gençlik girer.» derken bu gerçeği ifade ediyordu.

Gençlik henüz eğitim sürecinde bulunmaktadır. Emperyalist ideoloji ile sıkı ilişkileri yoktur. Eğitim almakta olması, onu hayatın kötü pratiğini çözmek için, subjektif olarak bilinç almaya sevkeder. Ve gençliğin içinden çıkan öncü kadrolar, devrim savaşında proleteryanın devrimci kavgasına katılırlar. Milli Demokratik Devrim mücadelesinde gençliğin yan örgüt olarak genel politikası örgütlenme, hareketi halk kitlelerine yayma, mücadelenin her biçimine hazırlanma şeklinde özetlenebilir. Bunu başarabilmek için de, görevimiz işçi sınıfı ideolojisini benimsemiş gençliğin kitle örgütlerini halkımızın milli demokratik eylemlerine katmak, anti —emperyalist ve anti— feodal eylemlerin her biçimini uygulamak ve gençliği bu mücadele içinde deney sahibi kılmaktır. Bilimsel sosyalizmi kavramak ve bunun gerektirdiği eylemleri yürütebilmek niteliğine sahip profesyonel devrimci kadroları yetiştirmektir. Bunları başarabilmek içinde geniş bir örgütlenmeyi başarmış, geleğe dönük, zafere inanmış, yıkılmayacak bir proleter devrimci gençlik örgütünü sağlamlaştırmak gerekir.

olaylar

TDGF Genel Başkanı Atillâ Sarp Nezarette

14 Mart Cumartesi günü devrimci gençliğin Ulus'daki ilk, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde toplanıp millî mücadele and'ı içerek dağılmasından sonra, Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Başkanı Atilla Sarp Devrim Kitabevinde 15 - 20 kadar sivil polis tarafından yakalanarak Emniyet Sarayına götürülmüştür.

Dergimizin baskıya girdiği şu sıralarda, 24 saati geçmiş olmasına rağmen devrimci kardaşımızdan henüz bir haber alınamamıştır.

Amerikan Emperyalizmi ve işbirlikçilerinin devrimci gençlik üzerine uyguladıkları terör bizleri asla yıldıramaz.

Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi ve köpekleri

Yaşasın Millî Kurtuluş Savaşçıları.

TDGF'li Gençler Amerikan Haberler Merkezine Ayyıldızlı Bayrağımızı Astılar

Amerikan Emperyalizminin Ortadoğu'daki çıkarlarını koruyan 6. Filo yurdumuza her gelişinde yurtseverlerden gereken dersi almaktadır. Bu filo, kahraman Vietnam halkına saldıran, kan döken, cana kıyan Amerikan 7. Filo'sunun bir eşidir. Nasıl ki, Amerikan 7. Filo'su Uzak Doğu'da satılmış hükümetlerin dostu, devrimci halkların düşmanıysa, Amerikan 6. Filo'su da Akdeniz'de satılmış ve gayrı milli hükümetlerin dostu ve bu ülkelerdeki devrimcilerin ise düşmanıdır.

Bu hain filo'nun yurdumuza her gelişinde Devrimcilerin 6. Filo'ya karş mücadelesi o derece yoğunlaşmaktadır ki, bu filo'nun mürettebatı geldiği şehirde rahat rahat dolaşamamaktadır bile 6. Filo'nun yurdumuza her gelişinde yurdun dört bir yanında da mitingler, yürüyüşler, protesto gösterileri birbirini izlemektedir. Amerikan Emperyalizmine ve onun köpeklerine karşı bağımsızlık mücadelesi her geçen gün güçlenmekte ve gittikçe dalga dalga genişleyerek yığınları kucaklamaktadır. Ancak bu mücadelede gençlik yine en ön safta korkusuzca TAM BAĞIMSIZ GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE uğruna çetin bir mücadele vermektedir.

Son olarak da, 6. Filo'nun bu kez Antalya ve Alanya'ya gelerek güzel sahillerimizi erlerinin aşk merkezi Hawai adalarına benzetmeye çalışmasını protesto etmek amacıyla TDGF'li gençler Ankara'daki Amerikan Haberler Merkezine ayyıldızlı bayrağımızı çektiler.

6 Mart Cuma günü saat 18 sıralarında TDGF'-li gençlerden 200 kişilik bir gurup Amerikan Emperyalizminin Ankara'nın göbeğindeki üssü Haberler Merkezine girerek Amerikan bayrağını yırtmışlar ve yerine ayyıldızlı bayrağımızı asarak İstiklâl Marşı söylemişlerdir.

Devrimci Gençler Alaçam'da

18 Mart'da açılacak olan tütün piyasası için Alaçam bölgesindeki köylüleri bilinçlendirmek ve onlarla bağ kurmak amacıyla bir gurup TDGF üyesi genç geçtiğimiz haftalarda Karadeniz tütün bölgesine gitti.

Önce Alaçam kahvelerinde köylülerle ilişkiler kuran TDGF'li gençler köylüler tarafından köylere davet edilmişlerdir. Guruplar halinde köylere dağılan devrimciler köylülerle yakın ilişkilerde bulunmayı başarabilmişlerdir. Köylülerle olan ilişkilerinde gençler sendika meselesi üzerinde durarak, ön bilgi vermişler ve Ege tütün piyasasının açılışındaki hareketleri anlatmışlardır. Gençler bu arada köylünün tütün meselesi üzerindeki düşüncelelerini öğrendikten sonra gerçek çözümün ancak bağımsız bir ekonomide gerçekleşebileceğini somut bir biçimde köylüye anlatmışlardır.

Elde edilmesi on buçuk ay süren tütün ekimi köylüyü bütün ailesiyle çalışmaya mecbur etmektedir. Tütün bir çok işlemlerden geçirildikten sonra piyasaya çıkarılmakta, yok pahasına tüccara veya tekele kaptırılmaktadır. Mavi küf ile savaşmak ise ayrı bir derttir. Bütün bunlara rağmen 300 kilo tütününü 200 liraya satanlar hatta piyasa kapandıktan sonra borçlarını verip 40 kuruş ile köylerine dönen köylüler var. Dağ köylerinin çoğu ise tütün para etmediğinden tütün ekiminden vaz geçmişlerdir. Bir kısım köylüler ise borçlu olduklarından tütün ekimini bırakamamakta ve her sene daha da fazla borçlanmaktadırlar. Bazı köylerin ürettikleri tütün miktarı hesaplanmış ve kilo başına tekele 100 lira gittiği kabul edilerek, bu köylerin devlet bütçesine yılda 50 milyon lira kâr sağladığı görülmüştür.

Alaçam'da en zengin köylünün evindeki yemek sıcak suyun içine atılmış bir kaç patates parçası vey makarnadır. En lüks yemek ise sahanda yumurta. Bu bölgede hasta insanın sayısı son derece yüksektir. Devrimci gençler Ankara'dan getirdikleri ilâçlarla köylülerin acil tedavilerini yapmaya ça-

lıştılar. Gençler her köyde büyük bir ilgi ve yakınlık gördüler.

Gençlerin Ankara'dan köylülere dağıtmak üzere getirdikleri ilâçlara kaymakam vekili tarafından el kondu. Kaymakam vekilinin el koyduğu ilâçlar 352 parçaydı ve sonunda ancak bunun 73 parçasını iade etti.

Bu bölgede köylünün elindeki tütünü yok pahasına alıp bunun üzerinden fahiş kârlar sağlayan tefecilere çorbacı adı verilmektedir. Çorbacılar köylüyü sömürebilmek için her türlü oyuna baş vurmaktadırlardır. Örneğin dağdan odun taşıyarak geçimini sağlamaya çalışan köylüyü çorbacı derhal jandarmaya yakalattırır ve sonra karakola giderek köylüleri serbest bıraktırır. Bu oyun her dört senede bir tekrarlanan seçimler için bir ön yatırımdır. Bu durumlarda çorbacıya baş vurmayan köylüler bir araba sopa yedikleri gibi ellerinden eşeği alınır ve yüksek fiatla yine kendisine satılır. Dağ köylülerinin anlattığına göre köylülerin çorbacıdan 10.000 kredi alabilmesi için banka memurlarına ve çorbacılara en azından 5000 lira para yedirir.

Alaçam'da köylülerle bağ kuran gençlere karşı her türlü baskı denendi. Önce gençlerin üzerlerinden postal ve parkaları jandarmalar tarafından alındı. Devrimciler köylülerin verdiği lastik ayakkabılarla görevlerine devam ettiler. devrimci gençler bir kaçı nüfus kâğıdı bulundurmamaktan ve izinsiz afiş asmaktan tevkif edilerek ve ancak bir hafta sonra tahliye edildiler.

Alaçam'a giden devrimci gençlerin Ankara'ya dönmelerinden sonra TDGF ayın 18 inde Alaçam'da yapılacak olan tütün mitingini köylülere duyurmak ve bildiri dağıtmak amacıyla bir gurup genci daha Alaçam bölgesine göndermiştir.

Nallıhan'da Köylüler Ağanın Toprağını İşgâl Ettiler

1 Mart pazar günü Nallıhan ilçesinin 80 hanelik Nallıdere köyünde, köylüler 12000 dönümlük ağanın elindeki merayı işgal ettiler. İşgalden sonra süratle sayalar (ağıllar) inşa etmeye başlıyan köylüler, birlik içinde oldukları sürece haklarını **mutlaka alacaklarını anlamış bulunuyorlar.**

Halen olaya Jandarma el koymuştur, yalnız **kaymakam, sürekli** olarak muhtarın üzerine baskı yapmakta ve bazı köylüleri ilçeye getirmesini söylemiştir.

Köylülerin anlattıklarına göre olayların gelişimi şöyledir: 1914 yılında seferberliğin ilânı ile köyün bütün erkekleri askere alınıyorlar. Aralarından **bir ikisi askerden kaçarak köyün etrafındaki 12000 dönümlük** merayı işletmeye başlıyorlar. **Askerden pek az köylünün** geri dönmesi ve **köylülerin arazilerinin tapulu** olmaması (o tarihte **tapu kanunu yoktu**) nedeniyle mera asker kaçaklarının elinde kalır. İşgale kadar asker kaçaklarının torunları merayı yıllık 20000 TL.sına kiraya vermekteydiler.

Yine köylülere göre; Türkiye çapında gelişen üniversite, toprak ve fabrika işgallerinin yankısı ve devrimci gençlerle sıkı ilişkilerinin kurulması kendilerine en büyük yardımcı olmuştur. İşgalden sonra köylerine gelen devrimci öğrenciler, her zaman uygulanan taktikle asker kaçağı olarak tutuklanmışlar, bunu duyan köylüler ise geceleyin lüks lambalarıyla toplu halde ilçeye doğru yürüyüşe geçerek yolda serbest bırakılan arkadaşlarımızla birlikte geri dönmüşlerdir.

Halen köylülerin direnişi devam etmektedir.

Hapisdeki Devrimciler

Dünyanın her yerinde olduğu gibi, Türkiye'de de bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini yürüten devrimcilere karşı Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri çeşitli oyunlara başvurmaktadır. Türkiye'nin bağımsızlığı uğruna kavga veren gençler, kiralık katillere vurdurtulmakta hapislere atılmakta alçakça provokasyonlarla halk düşmanı olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Kanıtları ortada, bütün bunların. İşte kanlı pazarlar, işte Kayseri olayları, ve daha niceleri. Ama devrimciler üzerine nice baskı ve terör uygulanırsa uygulansın bağımsızlık ve demokrasi mücadelemiz mutlaka zafere ulaşacaktır.

Bu mücadelede dünya halklarının kurtuluş savaşları Türkiye halkının güzel geleceğini yaklaştırmakta, yurtsever devrimci avukatlar hiç bir çıkar gözetmeksizin devrimci gençleri savunmakta ve hakimler baskılara rağmen, adaleti yerine getirmektedirler.

Son aylarda birçok tutuklama olayı yankılar uyandırdı. İstanbul'da, Deniz Gezmiş, Cihan Alptekin, Celâl Doğan çeşitli suçlardan ötürü tutuklandılar. (Son habere göre, Cihan Alptekin ve Celâl Doğan serbest bırakılmış bulunuyorlar).

Ankara'daki tutuklular ise, Yusuf Küpeli, Mustafa Kemal Çankıran Bingöl Erdumlu, Aydın ve Sema Karagözoğlu, Adnan Altıparmak. Suçlama ise gizli örgüt kurmak; buna delil olarak gösterilen ise bir band. Banddaki FKF kurultayı, El Fetih, vb... ile ilgili konuşmalar kağıda aktarılmış. Ancak bu kopuk kopuk konuşmaların bilirkişice sanıklara ait olduğu doğrulanmış bile değil. Üstelik sanıkların, bu suçlamaya karşı çıkmaları bir yana, konuşmalar bir gizli örgütün varlığını

belirtecek nitelikte bile değil. Bu suçlamaların yanısıra Yusuf Küpeli, El Fetih'e kaçtığı ileri sürülerek; pasaport kanununu ihlal'den, Aydın ve Sema Karagözoğlu ise Yusuf Küpeli'yi evlerinde saklamaktan dolayı yargılanıyorlar.

Devrimci avukatlardan Halit Çelenk'in savunuculuğunu yaptığı davaya üçüncü ağır ceza mahkemesinde bakılmaya başlandı.

Öbür yanda, son günlerde, sabotaj yapacakları iddiasıyla Diyarbakır'da onbir devrimcinin yakalanmasının yankıları ise büyük oldu. Bu olay üzeirne Diyarbakır'a devrimcilerden kurulu bir heyet giderek çeşitli ilişkilerde bulundu. Bu heyet, Devrimci avukatlar derneği başkanı Niyazi Ağırnaslı, Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Başkanı Atilla Sarp, ODTÜ öğrenci Birliği Genel Sekreteri T. Fikret Nas, ODTÜ öğrenci forumu başkanı Aydınel Altıntaş'dan kuruluydu.

Tutukluların savunucularından biri olan Niyazi Ağırnaslı bu konuda şunları anlattı: «Gençleri Diyarbakır Cezaevinde ziyaret ettik Bize El Fetih'e gittiklerini, Amerikan Emperyalizm'inin öncü karakolu olarak Arap ülkelerine saldıran İsrail'e karşı El Fetih saflarına katıldıklarını belirterek şöyle söylediler :

— «Eğer mümkün olabilse Vietnamda, yurtseverlerle birlikte, Amerikan emperyalizm'ine karşı, omuz omuza savaşmayıda şeref sayarız. Anti-emperyalist savaş dünyada bir bütündür. Tıp fakültesini bombalama suçlamasını sahiplerinin suratına nefretle çarparız. Biz feyz aldığımız üniversiteyi bombalamak bir yana, onu Amerikan emperyalizmi'nin maşası durumuna gelen Atatürk düşmanı gericilere karşı kanımız pahasına korumayı düşünen devrimcileri.z.»

Hainlerin ise, yayın ve diğer yollarla, giriştikleri oyunun, gençleri, Türk halkının düşmanı gibi göstermek, Doğu halkı ve cezaevindeki tutuklular içinde girişilen kışkırtmaların ise onları linç ettirmek gibi amaçları güttüğü apaçıktır.

Tutuklular yayınladıkları bildiride şöyle demektedirler. :

. . . . . . Bütün suçlamalar işbirlikçi iktidar yetkililerinin tertipleridir. Bu tertipler bir gün iflas edecektir.

Suçsuzluğumuz, ezilmişliğimiz kadar açık, alın terimiz kadar kutsaldır. Tek suçumuz geri kalmış bir ülkenin çocukları olmamız ve emperyalizm'in ne olduğunu bilmemizdir. Bu suçmuş gibi gösterilmek isteniyor . . . . . . Bütün Türkiye halkı Emperyalizm'i ve işbirlikçilerini tanımalı ve bilmelidir.

. . . . 150 saat işkence edildik. Önceden hazırlanan ifadeler bize zorla imzalattırıldı . . . . . Bütün suçlamalar YALANDIR - KASITLIDIR TERTİPTİR ?. . . . . Ne olursa olsun doğru olan kavgamızdan asla dönmiyeceğiz. Azimle, inatla, inançla yürüyeceğiz sonuna değin.

Zafer mutlaka devrimci dünya halklarınındır.

Yaşasın bağımsızlık kavgamızın yılmaz militanları.

Kahrolsun emperyalizm ve bütün uşakları.

YAŞASIN HALKIMIZIN VE TÜM DÜNYA HALKLARININ ZAFERE YÖNELMİŞ DEVRİMCİ MÜCADELESİ»

Teoman Ermete, Ercan Enç, Hüseyin İnan, Atilla Keskin, Kadir Munga, Müfit Özdeş, Alpaslan Özdoğru, Tuncer Sümer, Hamit Yakup, Ali Tenk, B. Emanet.

TDGF Genel Başkan Atilla Sarp ise bu konuda şunları söylemiştir : «Onlar can kardaşımızdır. Yiğit savaşçılardır. Maddi gücümüz yeterli değil ama, yüreklerimiz onlarla, eylemlerimiz işbirlikçi hainlerin ve yıkılmaya tutsak olan Amerikan Emperyalizm'inin üzerine üzerine ilerliyor.»

Ankara Tıp'da Seçimi Devrimciler Kazandı

Geçtiğimiz hafta A.Ü. Tıp fakültesinde öğrenci derneği seçimi yapıldı. Seçimlere proleter devrimcilerinin dışında, sosyal demokratlar ve tüm karşı devrimci unsurlar «Milliyetçi toplumcular» adı altında katıldı.

Her zaman için doğru devrimci çizgiyi izleyen proleter devrimciler A.Ü. öğrenci birliği seçimlerinde attıkları doğru sloganlar ve eylemleri ile seçimleri kazanarak bunu bir kez daha ispat ettiler. Seçimde proleter devrimciler 393 oy aldılar. Seçim süresince Tıp fakültesinde asılı duran kara bayrak bir daha görünmemek üzere indirildi. Böylece Türkiye'deki tüm fakültelerde olduğu gibi A.Ü. Tıp fakültesinde de devrimci düşüncenin zaferi perçinlendi.

Ege,de Tütün ve Devrimci Gençlik

Bu senenin dertleri temizlenmeden, Ege'de gelecek senenin oyunları tezgahlanıyor. Oyuna yeni girenler olmasa oyunun çoğunlukta olan oyuncularının birer seyirciden pek farkı yok, çoğunlukta olan tütün ekicileri, oyunu tezgahlayanlar Tekel, tüccar, tefeci üçlüsü, oyuna yeni girenler ise TDGF li gençler Ege'de bilhassa TDGF nin miting yaptığı Akhisar ve Ödemiş'de tütün küçük çiftçinin her şeyidir. Aile işletmesi şeklinde tütün üretiminde ailenin dışında işçi çalışmamaktadır. Aile fertleri bu işte uzmanlaştığı, topraklar tütün dışında bir başka yöne elverişli olmadığından küçük çiftçi bir başka

üretime geçememektedir. Aynı zaamnda basit teknoloji meta üretiminde yani pazar için üretimde birikimi önlenmektedir.

Bu nedenler aynı zamanda 1930 lardan bu yana ortalama işletme büyüklüğündeki çok önemsiz artışların kanıtlarıdır. Kapitalistleşme, sürecini beilrleyen karektristik özellikler : 1 - Meta üretimi, 2 - İş gücünün meta haline gelişidir. Doğal ekonomiden (ekicinin kendisi için üretimi) meta üretimine geçiş, tarıma sermayenin girmesiyle sağlanıyor, bu iş ipotek ve tefecilik yoluyla oluyor. Tabii ki üretiminin ufak tefek ihtiyaçlarını karşılamak için verilen krediyi saymaya lüzum yok.

Ticari tarımın ortaya çıkış süreci, fabrika sanayiindeki gibi olmuyor. Sanayi alanında gelişme basit ve direktir.. Oysa ticari tarım alanında durum oldukça farklıdır. Ticari ve ticari olmayan tarım karmadır. Bu durum Eğe'de tütün üreticisinin hiç kâr etmediği zamanlarda bile, nasıl geçindiğini gösterir.

Fakat geçen seneden tecrübeli TDGF li militanlar durumun Amerikan emperyalizmi ile ilintisini bir kez daha gösterdiler. Küçük üretici pazara bağlı ve bağımlıdır. Gerekli olan sermayeyi küçük üretici ve tefeci tüccardan sağlamaktadır. Varın siz düşünün insaflı tereciden alınan paranın kefaretini; varın siz düşünün tüccarın aldığı tütünün fiatını. Devletin tüccara verdiği kredideki artışta Amerikan firmalarının tütün alımındaki artışı unutulmasın.

Bütün bunlara, Tekel'in fiatları geç açıklamasıyla tüccarın istediği gibi piyasada at oynatmasını ekleyelim. Tarımda kapitalizmin başlıca özelliği ve ölçüsü ücretli emektir. Ama üstüste binmiş korkunç sömürü Türkiye'de ücretli emekten de beter etmiş küçük çiftçiyi. Bu gerçek, aile fertlerinin normal ücret üzerinden ellerine geçecek bir yıllık geliriyle tütün üretiminden ailenin eline geçen net gelir arasındaki büyük farkla ortaya konulabilir.

Bütün TDGF li militanlar tek tek her köyde görevlerini başarıyla yürüttüler. O kadar başarıyla yürüttüler ki : Akhisar'da kaymakamın gençlerin köylere gitmesini, köylülerle ilişki kurmasını kesinlikle önlemek istemesine rağmen, karakol her köyden militanları toplayacak vasıta ve jandarma bulamadı. Şehirdeki jandarma (Polis) de boş durmadı. Fakat o da görevini ancak sınırlı olarak yerine getirebildi.

Militanlar küçük çifçiye hedefi doğru gösterdiler. Hedef : Aracıların ortadan kaldırılması, kooperatifleşme ve T. Ü. S.; idi, bu da başarılı oldu. Sendikanın üye sayısı 1000 e vardı.

Polisin gençleri köylülerden tecrit etmek için kullandığı bütün taktikler boşa çıkarıldı. Köylülerle omuz omuza gençlik - köylü ittifakı gerçekleştirildi.

Bu dönemde devrimci bir tutum olan köylülerin demokratik hareketleri, sadece ekonomik düzeyde kalmadı; Siyasi düzeye kaydırıldı. Ortak hedefler gösterilerek, hangi siyasi partiden olursa olsun köylüye siyasi bilinç götürüldü.

Bundan sonra yapılacak en çetin mücadeleler bu yönde olacak. Ortak hedefler çerçevesinde birleşen kitleler düşmanlarına en sert darbeleri indirecekler.

Yaşasın bugün için devrimci olan köylülerin demokratik mücadelesi!

Zonguldak'da Güney Vietnam Sergisi Basıldı

4 Mart Çarşamba günü Güney Vietnam satılmışlarının (Güney Vietnam Büyükelçiliği) Zonguldak'ta açtığı sergi devrimciler tarafından basılmış ve Atatürk anıtı önüne konan Güney Vietnam çelengi de yakılmıştır. Olay sırasında tutuklanan Halil Çelimli Atatürk'e hakaretten savcılığa verilmiş ve olaydan iki gün sonra ise serbest bırakılmıştır.

Ayrıca emperyalizme karşı ilk silâhlı mücadeleyi veren halkımızın önderinin anıtına satılmışların çelenk koyması bizce Atatürk'e yapılan hakaretlerin en büyüğüdür.

İşçilere Bildiri Dağıtan Gençler Tevkif Edildi

Geçen hafta Zonguldak'taki maden havzasında işçilere bildire dağıtan Ekrem Yılmaz, Hakan Ye-Necmettin Giritlioğlu adlı devrimci gençler «komünizm» propagandası» yaptıkları iddiasıyla tevkif edilmişlerdir.

Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Kurulu Protesto Edildi

Geçtiğimiz haftalarda toplanan Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Kurulu devrimci gençler tarafından protesto edildi.

Yurtların özerk olmasını, Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Kurulu'nda öğrencilerin de temsil edilmesini ve yurtların Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlanmamasını isteyen devrimci gençler, ellerindeki pankartlarla Genel Kurula girerek «Özerk yurt», «Bakan İstifa», «Bağımsız Türkiye,» «Temsilcimiz Nerede?» diye bağırdılar.

Bu arada söz alan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Başkanı Atilla Sarp öğrenci isteklerini dile getiren bir konuşma yaptı ve hareketlerinin sadece bir uyarı niteliğinde olduğunu belirterek genel kurula ihtarda bulundu.

Ellerindeki pankartları Genel Kurulda bırakan gençler marşlar söyleyerek salondan ayrıldılar.

O.D.T.Ü. de İşçi - Öğrenci Dayanışması Sağlandı

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde sürmekte olan işçi - öğrenci dayanışması ilk somut meyvalarını vermeye başladı. ODTÜ inşaatlarında çalışan işçilerin yatacak yer, 8 saatlik işgücü parası ve resmi tatil yevmiyeleri sorunları, işçilerin ve öğrencilerin ortak çalışmaları neticesinde olumlu bir sonuca ulaştı. Hareketin başlangıcında iş kanunu üzerine bilgilerin eksikliği müteahhitler karşısında zor duruma düşürdü fakat bu eksikliklerimizin giderilmesiyle durum düzeltildi. Yapılan sürekil toplantılar sonunda somut meselelerin tartışılması ile işçiler belirli bir bilinç seviyesine geldiler. Örneğin meselenin bir düzen melesi olduğunu anladılar ve bilrikte direnmenin bilincine vardılar. Örneğin Müteahhit tarafından kandırılarak 250 kuruş fazla yövmiye ile arkadaşlarına ihanet eden işçi diğer işçiler tarafından tartaklandı. Bu metodun sökmediğini gören müteahhitlerin işçilere, «öğrencilerle ilişkilerinizi keserseniz yövmiyelerinizi tam olarak veririz» yolundaki teklifleri işçiler tarafından reddedildi.

Müteahhitlerden birisi ile yapılan bir tartışma sırasında Mütahit jandarma çağırdı. Daha önceki toplantılarda Mütahitin jandarma çağırabileceğinden, işçilerin içlerinden ihanet edenlerin çıkabileceğinden bahsedilmişti. İşçiler yövmiyelerini tam olarak aldıkları zaman şöyle diyorlardı: «Bu kanunlar, bu düzen sizin, bize hakkımızın asgarisini veriyor.»

İşçilerin köyleriyle olan sürekli ilişkileri dolaysıyla ODTÜ işçi - köylü dayanışması köylere kadar vardı. Dolaşılan köylerde en büyük sorun topraksızlıktı. Yalnız iki köyde köylü tamamen topraksızdı diğerlerinde ise toprak yetersiz; ve bütün erkekler yabandaydı. En önemli sorunlardan birisi de yayın organı yokluğuydu; sorunlara somut öneriler getiren, bir gazetenin varlığı çok şeyi değiştirebilirdi.

Sanat Okulları Meselesi Hasır Altı Edildi

İşçi - köylü - esnaf - memur, yani çalışan halkımızın, çalışan çocukları olan Sanat Okulu Öğrencilerinin isteklerinin hiç biri çözümlenmemiştir. Yarının teknik elemanları olacak Sanat Okulu öğrencilerine, ülkemizi Amerikan emperyalizmine satan, sanayimizi, emperyalizmin montaj sanayiine bağımlı kılan gerici iktidarlar el uzatmadı, uzatamazdılar. Yapmış oldukları güçlü boykot ve yürüyüş gibi direniş hareketleriyle dayanışmalarını gösteren sanat okulu öğrencilerinin şimdi yapacakları. bu işbirlikçi düzeni değiştirmek için kendilerini eğitmek, devrimci eylemlere katılmaktır. Onların iyi birer teknik eleman olması, halkımızın millî demokratik devrim mücadelesinin başarıya ulaşması ile mümkün olacaktır. Onların halkına yararlı ülke sanayiine yardımcı birer eleman olmaları Amerikan emperyalizmini ve işbirlikçi iktidarları yıkan Bağımsız Türkiye'nin millî yönetiminde sağlanacaktır.

Konya Gençlik Birliği Kuruldu

Yurdumuzun her yanında emperyalizm ve onun işbirlikçilerine karşı verilen savaş gün geçtikçe şiddetlenmekte, halk kitleleri emperyalist sömürünün bilincine varmaktadır. Gençlikte bu mücadelede aktif bir rol oynamakta, ülkenin her yerinde devrimci gençlik örgütleri kurulmakta ve bunlar emperyalizme karşı kavgaya katılmaktadırlar. Bunların bir örneği de geçen haftalarda Konya'da kurulan «Konya Gençlik Birliği» dir. Konya'da dağınık bir halde bulunan devrimci hareketin bir çatı altında toplanmasını sağlayan Konya Gençlik Birliği, toplantılarından birinde oportunizme karşı mücadele kararı almıştır. Bunun yanısıra teorik eğitim proğramları düzenlenmektedir. 15'er günlük sürelerde bilimsel sosyalizmin temel kitapları tüm üyelerle birlikte okunmakta, tartışılmakta ve üyelerin bilinç düzeyini yükseltmek amacıyla her hafta seminerler yapılmaktadır. Konya Gençlik Birliği teori ile pratiği de sağlam bir biçimde birleştirme yolundadır. Birlik üyeleri gruplar halinde köylere gitmekte, liseli gençlerle ve işçilerle bağ kurmaktadırlar.

Konya Gençlik Birliği her geçen gün artan eylemleri ile halka bilinç taşımakta ve kendisi de somut pratiğin içinde eğitilmektedir.

Birliğin bir buçuk aylık eylemleri yobazlığın kalesi olan Konya'da bile devrimci potansiyelin ne kadar yüksek olduğunu, halkımızın gericiliği konusundaki sözlerin boşluğunu göstermiştir. Gelmiş geçmiş gerici iktidarların en büyük dayanaklarından biri daha yıkılmıştır.

Barış Gönüllülerine Karşı Direniş

Geri kalmış ülkelerde çirkin Amerikalı imajını silmek, amerikan emperyalizmini hoş göstermek, Amerikan kültürünü ve dünya görüşünü yaymak ve aynı zamanda işsiz Amerikan gençlerine iş sahası bulmak amacı ile kurulan barış gönüllüleri örgütü, kurulduğu günden beri dünya halklarının çeşitli tepkileri ile karşılaşmıştır. 1962'de Türkiye'de faaliyet göstermeye başlayan örgüte karşı ilk tepkiler 1965 yılında başladı. Bu zorlamalar sonucunda, Amerikan hükümeti bazı proğramlarından vazgeçmek ve barış gönüllülerinin sayısını azaltmak zorunda kaldı.

Barış gönüllülerine, dolayısıyla Amerikan emperyalizmine karşı direnişin güzel bir örneği geçen ay Gazi eğitim öğrencileri tarafından verildi. Şubat ayı başlarında ,Türkiye'de, çoğu ingilizce öğretmenliği yapan 171 barış gönüllüsünden 6 sı Gazi Eğitim Enstitüsünde ingilizce bölümünde çalışıyordu. İngilizce teksifi kurslarında da müdürlüğe bağlı olmayan 6 tane görevli çalışıyordu. Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencileri iki ay önce yaptıkları bir formda Barış gönüllülerinin Türkiye'yi terketmeleri konusunda oybirliğine varmışlar ve daha sonra yapılan öğretmen boykotuna katılarak barış gönüllüleri sorunu üzerindeki düşüncelerini açıkça belirtmişlerdi.

Bu olaylardan sonra, emperyalizmin ajanlarına karşı aktif bir direnişi kararlaştıran öğrenciler bu oniki ajanı okuldan atmak üzere hazırlıklara başladılar. Konunun iyice aydınlanmasını sağlamak üzere Şubat tatiline giden arkadaşlarına, Müslim Özbalkan'ın «Gizli belgelerle Barış gönüllüleri» adlı kitabını dağıttılar. Tatilin sona erdiği ilk gün ise Gazi Eğitim Enstitüsünde bir açık oturum yapıldı. Öğrenci derneği Başkanı Rifat Öztürk'ün yönettiği oturumda Müslim Özbalkan, Atilla Sarp ve Osman Akol birer konuşma yaptılar. Açık oturumda Barış Gönüllülerini okuldan atmak üzere kesin direniş kararı alındı. Ertesi gün okula gelen üç barış gönüllüsü öğrenciler tarafından kovuldu. Yapılan forumda Amerikalıların elinden alınan ve Amerikan emperyalizminin ustalıklı bir propagandası olan ders notları yakıldı. Öğretmenlerin de katıldığı forumda, okul idaresini barış gönüllülerine karşı bir tutum takınmaya zorlamak amacı ile boykota karar verildi.

Aynı gün toplanan Enstitü yönetim kurulu barış gönüllülerinin yıl sonundan itibaren okula alınmayacaklarını bildirdi. Bunun bir anlamı da barış gönüllülerinin o yıl okulda kalacakları idi. Bunun üzerine boykotun uzatılması kararlaştırıldı. Uzatma kararı üzerine öğrenci ve öğretmenler arasında sert tartışmalar oldu. Daha sonra devrimciler toplanarak sonunu enine boyuna incelediler. Cuma sabahı, öğrenci ve öğretmenler, Öğrenci derneği tarafından yeni bir foruma çağrıldı. Forumda Pazartesi derslere başlanması ama barış gönüllülerinin okla sokulmaması kararlaştırıldı. Okula gelen gönüllüler içeri girmek yürekliliğini bile gösteremediler.

Seyhan Erdoğdu 1,5 Yıla Mahkûm Oldu

İki yıl önce ÖDTÜ Sosyalist Fikir Kulübünün çıkarmış olduğu UYARI adlı haber bültenindeki Milli Kuruluş Savaşları ve Sosyalizm adlı yazısından dolayı arkadaşımız Seyhan Erdoğdu Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından oybirliği ile 1,5 yıl ağır hapis ve altı ay Eskişehir'de sürgün cezasına çarptırılmıştır.

Seyhan Erdoğdu hakkındaki verilen cezayı temyiz etmiştir.

Bursa Eğitim Enstitüsü Devrimci Ögrencilerinin Faşist İdareye Karşı Direnişi

Bursa Eğitim Enstitüsünde uzun yıllardan beri despotik idareye karşı ayaklanmalar oluyor. İdare, ayaklananları derhal eziyordu.

Devrimci arkadaşlar ve onların derneklerinin çalışmaları köstekleniyor, dernekler istifaya zorlanıyor, arkadaşlar okuldan atılmak ve sicillerine «öğretmenlik yapamaz» kaydını koymakla tehdit ediliyordu. Öğrencilerin emekçilerle oturumlarda dahi birleşmeleri engelleniyor, yapılan «gecelere» mütgallibe takımı çağrılıyordu. Bunun yanında öğrencilerin en basit isteklerine bile cevap verilmiyor giderek küfür ediliyordu.

Yeni seçimler yapıldı ve devrimciler tam liste halinde derneğe girdiler. Bu durum geçici müdürü son derece huzursuz etti. Bu sıralarda okulda düzenlenen Çukurova gecesi» nde devrimci dernek başkanı bir konuşma yapmak istedi, fakat bu istek müdür tarafından reddedildi. İsteğin yerine getirilmemesi üzerine devrimciler ayaklandı ve gece sabote edildi.

12 Ocak 1970'de yapılan forumda müdüre karşı boykot kararı alındı. 13 Ocak'ta, boykot başladı. Boykot sabahı gerici güçler bir bildiri yayınlayarak, boykotu kırmak istediler. Sabah çıkan çatışmada gericiler hak ettikleri cevabı aldılar.

Müdürün deyimiyle, «üçkâğıda başladığı» öğretmenler de direnişi kırmak için bir bildiri yayınladılar. Fakat bunlar tesir etmiyordu. Ve 567 mevcuttan 358 kişi bir adım geri çekilmiyeceklerine dair and içti. Düzenlenen «Uyanış Programları» na, polis vasıtasıyla müdür engel olmak istiyordu.

Müdürün faşist tutumundan ötürü, beş arkadaşımız, ölüm orucuna başladılar.

(Devamı 28 inci Sayfada)

YUSUF KÜPELİ KONUŞUYOR!

141. maddeden Ankara Merkez Cezaevinde halen tutuklu bulunan Fikir Kulüpleri Federasyonu eski Başkanı Yusuf Küpeli'ye sorduğumuz iki sorunun cevabını bu sayıda yayınlıyoruz.

Soru 1 : Türkiye'deki gerici parlementarizm bunalımlarının sizce nedenleri?

Cevap 1 : Kısa vadeli taktik başarılarına rağmen stratejik plânda çok zayıf olan emperyalist cephe, hızla gelişen dünya devrimci cephesinin sert darbeleriyle de genel bir buhrana doğru sürüklenmektedir. Dolar değerinin yeniden ayarlanarak düşürülme gereğinin ortaya çıkışı ve emperyalist Amerikan hükümetinin pençesi altındaki ülkeleri yöneten işbirlikçi köpeklerine verdiği dış yardımları son derece azaltması bu buhranı gözler önüne seren en somut örneklerden ikisidir.

Şüphesiz genel buhran öncelikle ve özellikle dünya emperyalist zincirinin en zayıf halkaları olan geri kalmış ülkelerde en keskin biçimde ortaya çıkmakta; bu ülkelerde ezilen sınıfların anti emperyalist kavgası emperyalizme karşı millî hareket hızla gelişmekte; millî hareketin peşinden de bunun doğal sonucu olarak proleteryanın sınıf kavgası gelişmektedir.

Dünya emperyalist sisteminin en zayıf halkalarından biri olması nedeniyle, ülkemizde genel buhran en keskin biçimde yansımakta, işbirlikçi yöneticiler güç duruma düşmekte, çelişkiler kesinleşerek anti emperyalist hareket güçlenmektedir. Ekonomik durum gün geçtikçe çıkmaza girmektedir. Emperyalizmin ülke içindeki müttefiklerinden biri olan feodalizmin ideolojisi irtica kanlı pazar gibi olaylar yaratmaktadır. Bütün bu olaylar ve istenildiği anlamda örgütlü olmasa da doğru strateji izleyen proleter devrimcilerinin gayretleri sonucu, bu gün için Türkiye'de kamu oyunu oluşturan asker, sivil aydın küçük burjuva kökenli gençlik zümresi günbe gün daha fazla sayıda anti emperyalist cepheye katılmıştır. İşçilerin grev ve fabrika işgalleri, köylülerinde toprak işgalleri de daha önce görülmedik bir biçimde artmıştır. Yalnız, onlara sınıf bilinci götürecek, örgütleyecek, öncülük edecek bir proletarya örgütün henüz yokluğu sonucu, bu hareketler şimdilik emperyalizm için büyük bir tehlike arzetmemektedirler. Ülkemizde emperyalizm için acil tehlike arzeden, çeşitli oyunlarla emperyalizmin kendi yanına çekmeye çalıştığı veya en azından pasifize etmeye çalıştığı tek örgütlü ve silâhlı güç küçük burjuvazinin **asker kesimidir.**

Böylece başta emperyalist Amerika ve onun ülke içindeki en büyük müttefiki işbirlikçi burjuvazi, asker; sivil, aydın küçük burjuva kanadın anti - emperyalist cepheye itilmesinde en büyük hizmeti gören feodal kalıntıların yani fanatik sağın parlementodaki temsilcilerini, en büyük partileri olan A.P. den tasviye etmişler ve içindeki küçük burjuva milliyetçilerinin temsilcilerini tasviye etmiş en büyük sözde muhalefet partisi C.H.P. ile resmen veya fiilen koalisyona gitmişlerdir. Daha liberal görünüşlü düzmece kemalist bir iktidar memleketin başına getirmekle acil tehlike olarak gördükleri **küçük burjuva anti** emperyalist hareketini durdurabileceklerini sanmaktadırlar. Kanlı pazarları yaratan bu fanatik sağın tasfiyesi şüphesiz sadece parlemento içinde olacaktır. Onun anti emperyalist harekete karşı illegal bir biçimde veya belirli yerlerde legal biçimde her zaman örgütleyecekler, yedek bir güç olarak el altında tutacaklardır.

Aslında geniş emekçi kitlelerin gözünü boyamaya yarayan göstermelik çelişkileri yokederek emparyalizmi ülke içinde daha büyük bir çıkmaza doğru itecek olan bu gibi koalisyon plânı seçimler öncesinde hazırlanmıştır. Emperyalizm, görünüşteki bütün güçlüklerine rağmen ülkedeki toplumsal gelişmeleri tam anlamıyla kontrol edemeyen işbirlikçileri arasındaki çelişkileri istediği gibi uzlaştıramamış koalisyon özlemini rahatça gerçekleştirememiş ve bu parlemento buhranı ortaya çıkmıştır. Bu durum, emperyalizmin içine sürüklendiği genel buhranın ülke içindeki temsilcilerinin oluşturduğu parlementoda yansımasıdır. Askerleri kızdıran fanatik sağı parlementodan tasfiye kolay olmamakta ,hakim sınıfalr birbirlerinin çirkeflerini hakkın gözleri önüne sergilemektedirler.

Bu koalisyon oyunu başarıyla sonuçlansa asker kanattaki anti emperyalist hareket durdurularak sola rahatça istenilen darbeler vurulmaya çalışılsa bile, parlementodaki tahtaravellicilik oyunu yokedilleceğinden geniş emekçi kitlelerin gözleri daha kolay açılacaktır. Şu anda solun en büyük eksiği bu güzel fırsatlardan yararlanarak geniş halk kitlelerinden doğan doğru spontane hareketlere bilinç götürecek, onları örgütleyecek ufakta olsa disiplinli ve doğru çizgide eylemler yapan bir proleterya örgütünden yoksun olmasıdır.

Giderek daha büyük krize sürüklenen emperyalizm devrimcilerimizin de doğru kavgalarıyla, giriştiği bu koalisyon deneyinde mutlaka iflâs edecektir. Bunun peşinden gelen aşama, askeri dikta arama çabaları ve sonunda nefesi yeterse fiilen müdahale hevesidir. Nekadar çabalarsa çabalasınlar hevesleri kursaklarında kalacak, dünya devrimcilerinin hergün biraz daha güçlenen yumrukları emperyalizmi insanlık tarihinin mezarlığına gömecektir.

Soru 2 : İki ayrı aydınlığın çıkmasıyla iyice su yüzüne çıkan ayrılık hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap 2 : Mahir Çayan omuzdaşımız Aydınlık dergisinin 15. sayısında sol hareket içindeki sapmaları gayet güzel ortaya koymuştur. Aynı şeyleri tekrarlamaktan kaçınarak Aybar - Aren oportünizminin çöküşüyle kendini etkin bir biçimde göstermeye başlayan küçük burjuva kuyrukçuluğunun gençlik hareketi içindeki bozgunculuk çabalarından birkaç örnek vererek bu yeni oportünizmi biraz daha belirgin hale getirmeye çalışacağım.

Aydınlık dergisinde ve gençlik hareketi içinde belirli devrelerde etkin durumda olan ufak kliğin sağ oportünizmi F. K. F. nin proleter devrimcilerinin eline geçmesinden itibaren çeşitli hareketler içinde yavaş yavaş kendini göstermeye başlamıştı.

Genellikle küçük burjuva kökenli kişilerden oluşan, hiçbirzaman bir proletarya örgütü olamıyacak veya proleterya örgütü gibi hareket edemiyecek ama yine de proleteryanın ideolojisini benimsemiş olduğunu söyleyen kişilerin üye olduğu ve yönettiği, proleteryanın ideolojik eğitimini yapmaya, eylemleriyle anti emperyalist kavganın en önünde gitmeye ve proletaryanın sınıf kavgasına yardımcı olmaya çalışan gençlik örgütü F. K. K. nin, şehir küçük burjuvazisi ile girdiği ortak eylemlerin çoğunda bu kliğin mensupları «Aman küçük burjuvazinin ayranı yine kabardı, bırakın sloğanları onlar atsınlar, siz peşlerinden yürüyün... vs.» gibi öğütlerde bulunmuşlardır.

Daha F. K. F. nin proleter devrimcilerinin eline geçmediği bir devrede, proleter devrimcileri ile küçük burjuva idoolijisine sahip kişilerin ortaklaşa yürüttükleri polis provokasyonu ve slogan anlaşmazlığı yüzünden başarıyla sonuçlanamayan Mustafa Kemal Yürüyüşünde, Amerika'ya dokunmadan sadece siyasi iktidara karşı soyut birtakım sloğanlar atmak isteyen Kadri Kaplanı desteklemişler ve militanlara «Şimdilik böyle yapsak bir zararı olmaz, Aşama aşama gider ileride Amerika'ya karşıda slogan atarız..» diyerek öğütte bulunmaya kalkışmışlardır .

Yargıtay yürüyüşünde feodalizmin ideolojisi irtica ile emperyalizmin ilişkisini kuramadığı için «Atatürk Geliyor», «Kahrolsun irtica» sloğanlarından başkasına atmak istemiyen küçük burjuva temsilcilerinin peşinden sessizce yürümemizi öğütlemişlerdir.

Bizleri ilkelerden taviz vermeye götüren bu öğütler dikkate alınmıyarak yayınlanan bir bildiriyle kitlelere irticanın emperyalizm ile olan ilişkisi anlatılmıştır. Mitinge katılan binlerce kişi F. K. F. üyeleriyle birlikte irticayı besleyen emperyalizmi lanetlemiştir.

Dev - Güç'ün gücü ise devamlı olarak abartılmıştır. Bu örgüt içinde küçük burjuva ideolojisini temsiledenlerin emperyalizm ile siyasi iktidar arasındaki ilişkiyi kavrıyamamaları sonucu veya başka nedenlerle Amerikan emperyalizmine karşı kesin tavır takınmaktan devamlı kaçınmaları karşısında haklı olarak bu davranışlarını en sert biçimde eleştirdiğimizde, sanki sınıflar arasında gerçekleşmiş en geniş anti emperyalist cepheyi parçalamaya teşebbüs ediyormuşuz gibi bizlere yüklenmişlerdir. Arzu edilen o en geniş cephenin böyle birden bire kurulması mümkün değildir. Daha işin başında ilkelerden taviz verir; küçük burjuva temsilcilerini doğru antiemperyalist çizgiye getirmek veya gelmemekte ısrar edenleri silip atarak küçük burjuva kitlelerini doğru sloğânlarla peşimizden sürüklemek yerine statik bir mantıkla düşünen küçük burjuva temsilcilerine boyun eğersek; emperyalizm ile ülke içindeki ortaklarına halka birlikte göstermezsek istenilen en geniş anti - emperyalist cepheyi nasıl kurabiliriz ? Örgüt olarak Dev - Gücün sonu ortadadır : Küçük burjuva yöneticilerinin elinde, Türkiye'deki anti - emperyalist gelişmenin çok gerisinde kalan işlemez bir kuruluş haline gelmiştir.

Haziran işgalleri öncesinde çeşitli akademik sorunlar ve öğrencinin sınavlara hazırlanamaması nedeniyle genel olarak Ankara Üniversitesinde ve S .B. F. de esen boykot havası karşısında, öğrencinin bu tavrına karşı çıkılmaması, durum tahlil edilerek gelişme sansına sahip olan hareketlere öncülük edilmesi, Lenin'inde öğrettiği gibi akademik nedenlerle başlayan hareketin politik bir nitelik kazanabileceği gözönüne alınarak, her zaman harekete anti - Emperyalist bir yön verme sahip oluğumuz, fakultelerdeki kulüp yöneticilerine (F. K. F. merkez yüütme kurulu tarafından) bildirildi. Fakat bu kliğin ilişki kurduğu küçük burjuva temsilcileri aynı fikirde değillerdi. Onlar gençlik hareketlerini ülke çapında anti emperyalist bilincin uyanması açısından düşünmüyorlardı. Gençlik hareketlerini ancak kısır hesaplarına yarıyorsa onaylıyorlardı. Her nedense, o sıralarda olabilecek bir gençlik hareketinin kesinlikle karşısındaydılar. Kuyrukcuların S. B. F. deki temsilcileri de bu ilişkilerinin etkisiyle F. K. F. merkez yürütme kurulunun emrini hiçe sayarak, hareketin tembel öğrenci hareketi olduğunu, herhangi bir boykot veya işgal hareketinin kesinlikle karşısında olduklarını bir bildiriyle duyurdular. Bu sırada İstanbul Üniversitesi öğretim üyelerinin bir kısmı meclisteki üniversite kanunu tasarısının bir an önce kabul edilmesi için istifa ettiler. Devrimci İstanbul Üniversitesi öğrencilerde istifa eden öğretim üyelerini desteklemek ve diğer öğretim üyelerinin de istifa ettirerek üniversite reformunu gerçekleştirecek da-

ha geniş kapsamlı bir konunun meclisten çıkmasını sağlamak için genel bir işgal hareketine gittiler. O zaman işbirlikçi rektör sonuçlarının ne olacağını hesaba katmadan polisi üniversiteye davet etti. Üniversite özerkliğini hiçe sayarak polis nezaretinde sınavları yaptırmaya kalkıştı. Doğal olarak bu durum hareketin dışında kalan öğrencileri de çileden çıkardı ve hemen hemen hepsi sınavlara girmedikleri gibi üniversite bahçesinde emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin bekçiliğini yapan toplum polislerinin üzerine saldırdılar. Her iki taraftan da yaralananlar oldu. Artık bu şartlar altında Ankarada durmak olmazdı. Üniversite özerkliğine indirilen bu son darbe, Ankara'da genel bir işgal için bütün şartları olgunlaştırmıştı. Aynı gün S. B. F. de forum toplandı. Harekete karşı çıkan kuyrukcuları temsil eden cemiyet başkanı ve sosyalist Fikir Kulübü başkanının haberleri bile olmadan anti emperyalist sologanlarla üniversite özerkliğine indirilen bu darbe karşısında sınavlara girilemeyeceği, sınavlar Eylüle ertelenınceye kadar hareketin sürdürüleceği bildirilerek S. B. F. işgal edildi. Onbinlerce bildiri basılarak gerçekler bütün üniversite öğrencilerine ve halka duyurulmaya çalışıldı. Peşinden de hemen hemen bütün fakültelerde ve yüksek okullarda kendi iç sorunları da sözkonusu edilerek anti emperyalist sloğanlarla sınavlar Eylül ayına ertelenınceye kadar sürmek üzere işgal hareketlerine gidildi. Kuyrukcular da bu durumu ister istemez kabullenmek zorunda kaldılar. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi bah çesinde toplanan genel forum ve bin lerce gencin Sıhhiyedeki TUSLOG genel karargâhını basması bütün yıl boyunca sürdürülen anti emperyalist gençlik hareketinin en üst noktasını teşkil etti. Bu olayların peşinden fakülte yönetim kurulları direnmekten vazgeçip teker teker sınavları ertelemeye başladılar. Zaten istemiyerek harekete giren S.B.F. cemiyet başkanı, dekanın isteği üzerine, kesin sonuç alınmadan, genel öğrenci kitlesinin tepkisini hiç hesaba katmadan işgal hareketini bitirmeye karar vererek S. B. F. sosyalist fikir kulübünü söyleşi toplantısına çağırdı. Toplantıda dekanla görüşüldüğünü, okul yönetim kurulunda üç ayrı görüşün olduğu bir gurubun hemen polis çağırılmasını, diğerinin sınavların 15 gün ertelenmesini, istediğini dekanın da dahil olduğu üçüncü gurubun ise öğrencilerin isteklerinin kabuledilmesinden yana olduklarını anlattı. Yalnız dekanın çok güç durumda olduğunu, işgal hareketi devam ederse polisin davet edilmesini engelliyemiyeceğini, ancak hareket boykota dönüşecek olursa, kendi tezinin kabulettirebileceğini sözlerine ekledi. Bu şartlar altında ona göre yapılacak en iyi hareket işgali hemen boykota dönüştürmekti. Fakülteye polisin girmesi iyi olmazdı. İşin en komik tarafı da, dekanın prestiji kurtarılacak ve saflarımıza bir kişi daha katılacaktı. Bu yapılan geniş cebhe stratejisinin gereğiydi. Bir türlü somutlaştıramadıkları kitle çizgisi ilkesine karşılarındakileri karalamak için demagojik bir anlam kazandıran kuyrukcular, yaptıkları tahlille geniş öğrenci kitlesinin içinde bulunduğu durumu hiç hesaba katmıyorlardı. Tabii kendilerine gereken cevap verildi. Kulüp üyeleri dışında büyük bir çoğunlukla harekete katılan S. B. F. öğrencisinin, oyalama taktiği izleyen okul yönetim kuruluna pek itimadı olmadığını; sınavların Eylüle ertelendiği resmen ilân edilmedikten sonra öğrencinin işgali bırakmak istemiyeceğini; sözlerinde büyük bir ihanet olarak büyütecekleri işgali bırakmak kararının bizlere pahalıya malolacağını; hareketin en güçlü olduğu yerdeki çöküntünün destek olunan diğer Fakültelerede menfi etkisi olacağını; özlelikle, ilk defa sağlam bir direniş hareketine girişen yüksek teknik öğretmen okulunda moralman çöküntüye sebep olacağını; hareketin çok daha zayıf olduğu yerlerde bile Fakülte yönetim kurulları boyun eğdiğine göre kesinlikte S. B. F. de de başarıya ulaşılacağını; giriştiğimiz hareketlerde öncelikle birkaç öğretim üyesinin takınacağı tavrı değil geniş öğrenci kitlesinin tavrını ve bu hareketin emperyalizmden rahatsız olan halk kitleleri üzerinde uyandıracağı yankıları hesaba katmamız gerektiğini anlattık. Tartışmayı uzatmamak için Öğrenci derneği başkanını ve Sosyalist fikir kulübü başkanını hiç hesaba katmadan, F. K. F. merkez yürütme kurulunun işgali sürdürebileceğini söyledik ama külüp üyelerinde fikrini alarak hareket etmek için her iki öneriyi de oylamaya koyduk. Kulüp üyelerinin büyük bir çoğunluğu küçük burjuva kuyrukcularına oylarıyla gereken dersi verler. Devameden hareket karşısında S. B. F. yönetim kurulu da sınavları erteleme yolunu seçti.

İstanbulda hareket, onbinlerce gencin polisle sert bir şekilde çatışması sonunda üniversitenin süresiz kapatılmasıyla sonbuldu. Ankara'da sınavların ertelenmesiyle başarılı bir şekilde sonuçlandı. İzmir Ege Üniversitesinde de hareket, polisin desteklediği silâhlı faşistlerin saldırılarına karşı yiğitçe dövüşülerek, Üniversitelerin kapatılmasıyla sonuçlandı.

Burada sözkonusu olan eylemler ve diğerleri yürütülürken Aybar Aren oportinizminin F. K. F. içindeki uzantılarına karşı da en sert ideolojik mücadele verilmiştir. Direndikleri Fakülte örgütlerinde de usul gevezeliklerine katılmaksızın Proletarya ideolojisinin gerektirdiği sertlikle yönetimleri feshedilmiştir. Doğru sloğanlarla yapılan eylemlerin başarılarının da yardımıyla Aren oportinizmi saflarındaki militanların büyük çoğunluğu kısa zamanda doğru devrimci çizgiye gelmişlerdir. Küçük burjuva kuyrukcularının öğütlerine uyulsaydı, onların ağırlıkları F. K. F. yönetiminde hissedilseydi militanların birçoğu doğru devrimri çizgiye daha geç gelecekler, F. K. F. gençlik arasında söz sahibi tek örgüt olma durumuna çok daha geç gelecekti.

Demagojik milliyetcilik sloganları ve saldırgan militanca eylem göstererek üniversite içinde örgütlenmeye çalışan faşistler, ideolojik mücadele verilerek ve Amerikan emperyalistlerinin ve işbirlikçilerine köpeklik yaptıkları ispat edilerek, bunların yanısıra bilek gücü ile ezilerek üniversite çatısı altından kovulmuşlardır.

Gençlik zümresi içinde ve şehir küçük burjuvazisi ile anti emperyalist eylemler yürütülürken gecekondu semtlerine de devamlı bildiriler dağıtılarak verilen kavganın onların özlemlerini dile getirdiği, kavganın bütün sömürülen halkımızın kavgası olduğu anlatılmaya çalışılmış, Ege'de Amerikan şirketlerine ve işbirlikçi tütün tüccarlarına karşı köylü mitingleri tertiplenmiş, elden geldiği kadar bütün köylü ve işçi

hareketlerine bilinç götürülmeye çalışılmıştır. Hareketin zirveye eriştiği tusloğ olayından sonra da, emperyalizmden rahatsız olan bütün sınıf ve tabakaların özlemlerini dile getiren 50 küsür maddelik bir milli demokratik devrim proğramı basına ve halka dağıtılarak, verilen kavganın bu amaçlara yöneldiği anlatılmaya çalışılmıştır.

Gençlik zümresi içinde küçük burjuva ideolojisini temsiledenlerle ve şehir küçük burjuvazisi ile yapılan bütün ortak eylemlerde, bizleri ilkelerden taviz vermeye zorlayan, Kendi bağımsızlık kavgalarına yan çizen sınıflarının özlenimlerini dile getiren sloganları kabullenmekten kaçınan, küçük burjuva temsilcileri silinip atılarak, küçük burjuva kitleleri doğru sloğanlarla F.K.F.ye bağlı örgütlerin veya F. K. F. nin öncülüğünde harekete sokulmuşlardır. Kasap Komerin arabasının yakılmasından sonra bütün gençlik kitlesinin olaya sahip çıkması karşısında, sosyal demokrasi dernekleri federasyonu yöneticilerinin ve C. H. P. ve S. D. D. F. örgütlerinin eylemlerimizi baltalama, ve F. K, F. yi gençlik kitlesinden soyutlayarak yalnız bırakma çabalarına rağmen sloğanlarla Nisan ve Haziran işgallerinin başarıyla yürütülmesi bunun en somut örnekleridir. Kısacası yapılan bütün hareketlerle halkımızda anti emperyalist bilinç uyandırılmaya çalışılmıştır.

Devrimci gençlik örgütü F. K. F. nin eylemleri kısaca anlatılmaya çalışıldığı yönde iken küçük burjuva kuyrukçuluğu yapan bu klik devamlı olarak Aydınlık ve Türk Solu dergilerinde, somut örneklerini göstermeksizin F. K. F. yöneticilerini ima ederek küçük burjuva anarşizminden ve bunun ezilmesi gerektiğinden sözetmiştir. İşin en garip yanlarından biri de işgal hareketi sırasında yukarıda anlattığımız gibi davranan S. B. F. cemiyet başkanının Aydınlığın 7. sayısında Haziran hareketleriyle ilgili olarak yazdığı palavra dolu yazıda utanmadan başarıyla yürütülen hareketin içindeki küçük burjuva anarşistlerine de dikkat etmek gerektiğini görülmemiş bir ukalâlıkla belirtmesidir. Doğru devrimci sloğanları ve ilkeleri ağızlarında demogojik bir biçimde sakız yaparak ve proleter devrimci maskesinin arkasına gizlenerek kuyrukculuklarını saklayabileceklerini sanan bu hainler, F. K. F. yi sanki bir proleterya örgütüymüş gibi göstererek eleştirmişler, birkaç kişinin bu şartlar altında hiç bir zaman kontrol altına alınamayacak anarşistçe ufak tefek çıkışlarını sonderece abartarak ve bu kişilerin davranışlarını F. K. F. yönetimine maletmeye çalışarak sistemli bir yıpratma çabasına girişmişlerdir. Örgüt içi ideolojik eğitimlerde ve genellikle üyelere seslenen yayınlarda Milli Demokratik Devrim adımında proletaryanın öncülüğü meselesini izah etmeye çalıştığımızda ise, «Bu proletaryanın öncülüğü meselesi de nereden çıktı?» «Aybar oportanizmini yeniden diriltiyorsunuz» diyerek bizlere yüklenmeye kalkışmışlardır.

F. K. F. bir proletarya örgütü gibi eleştirmeye ve önü alınmayacak ufak tefek birkaç çıkışı son derece abartarak yeni sapmalar keşfetmeye kalkan bu proleter devrimcileri, öbür yandan da Türkiyede proleterya örgütünün kurulabilmesi için objektif ve subjektif şartların tam olarak mevcut olmadığını söyleyerek bizleri milli demokratik devrimde küçük burjuvazinin peşine takmaya kalkıyorlar. Kendi sapmalarının temelinde milli demokratik devrim ve proleterya devrimi adımlarını diyalektik bir bütünlük içinde kavrıyamayışları yatmaktadır. Proleteryanın örgütlü hareketi olmadan kaypak küçük burjuva kitlesinin doğru anti emperyalist çizgiye çekilemiyeceğini ve milli demokratik devrim adımının proletarya devrimine tamamlanamayacağını kavrayamamaktadırlar. Büyük kentlerde örgütlü ve devrim çok daha yakın gütlü ve devrime çok daha yakın dı altında proleter devrimciliği oynamak kolaylarına gelmektedir. Gençlik kitlesine dayanarak küçük burjuva devrimcileri ile pazarlığa oturmaya alıştıkları için gençliği kontrollarından kaçırdıklarını hissedince söz konusu demagojik sistemli taarruz hareketine girişmişlerdir. Maceraları ve maceracı oldukları kadar da korkak olan küçük burjuva beylerimizin girdikleri yolun sonunda ne de olsa ucuz ve parlak başarılar vardır.

Küçük burjuva kuyrukçuları yukarda söylediklerimize bakarak, ittifaklar politikasını reddettiğimiz demagojisini yapmaya kalkışmasınlar. Anti - emperyalist mücadelede küçük burjuvazinin, hele bu gün için onun asker kanadının büyük önemini hiç bir gerçek proleter devrimcisi inkâr edemez. Bizim gerçek antiemperyalist küçük burjuva liderlerine ve emperyalizme karşı çıkan herkese sonsuz saygımız vardır. Yalnız, proleter devrimci maskesi ile saflarımıza sızan, proleter devrimci militanlara yanlış bilinç veren, örgütlenmeyi baltalayan, proletaryanın sınıf çıkarlarını salt küçük burjuvazi iktidarı için satışa çıkaran, militanlarımıza gerçek hedefimizi unutturmaya çalışan küçük burjuva ajanlarına hiç saygımız yoktur. Küçük burjuvazi ile güçbirliğine gitmek demek; proleter devrimcilerini ve proletaryayı kendisi için örgütsüz bir şekilde küçük burjuvazinin peşine takmak demek değildir. Küçük burjuvazinin, örgütlenmemiş proletaryayı peşine takarak emperyalizmi yendiğini farzetsek bile, ardından proletaryaya «buyrun iktidara» «diyeceğini düşünmek asla söz konusu olamaz. Proleter devrimi ile perçinlenmeyen Milli Demokratik Devrimin, ülkeyi yeniden emperyalizmin boyunduruğu altına alma olanağına karşı kesin bir garanti olmadığı gün gibi açıktır.

Evet, bugün için kamu oyu içinde büyük bir ağırlık teşkil eden küçük burjuva asker, aydın kanadın emperyalizme karşı tavrı, proleter devrimcilerin emperyalist güçler tarafından kesinlikle ezilmelerini belirli ölçüde engellemektedir ama hiç bir zaman da kesin garanti değildir. Proleter devrimcilerinin kesin garantisi; proletaryanın kendisi için örgütlenmiş bilinçli gücüdür. Gerçek ittifaklar içinde emperyalizmin ve küçük burjuvazinin ajanlarını yaşatmayan, nihai hedefini bilen saf proletarya örgütü ile kurulur. Anti emperyalist kavga içinde böyle bir proletarya örgütü oluştukça, küçük burjuva devrimcileri de ister istemez bu örgütü kabul etmek ve onunla Milli Demokratik Devrim uğruna ittifaka gitmek zorunda kalacaklardır.

Yaşasın Arap Halklarının

Amerikan Emperyalizminin Ortadoğu'daki sağ kolu olan İsrail, bundan iki yıl kadar önce bütün Arap ülkelerine karşı geniş ölçüde bir saldırıya girişti. Arap sınırlarını kontrolu altına aldı. Arap topraklarını ve Filistin'i işgal etti. Yenilginin hemen ardından Ortadoğu halkları Amerikan emperyalizmi ve İsrail siyonizmine karşı kahramanca savaşmaya başladılar ve halen de bu savaşlarını başarı ile yürütmektedirler. İsrail - Arap savaşı hakkındaki düşüncelerimizi ortaya koymadan önce silâhlı savaşın patlak verdiği 5 Haziran 1967 tarihinden gerilere gitmek ve olayların gelişimine bir göz atmak doğru bir sonuca ulaşmak bakımından yerinde olur sanıyoruz.

İsrail sorununun başlangıcı Osmanlı İmparatorluğuna kadar uzanır. Avrupa ve Çarlık Rusyasındaki Yahudi katlimaı, Yahudileri yeni bir vatan aramaya yöneltti. Sultan Abdülhamid'e de Filistin'de bir Yahudi devleti kurulması için bir teklif yapıldığı ve bunun reddedildiği söylenmektedir. Bunun dışında Filistin Yahudi devletinin kurulması için ilk ciddi öneri İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Balfour'dan geldi. Daha sonra 1929 da Zürih'te Yahudi ajansı adı altında bir teşkilât Filistin'deki toprakları Arapların elinden almak ve Filistin'e Yahudi göçünü sağlamak gibi amaçlarla para toplamaya girişti. Hitler"in ırkçı politikası ve Yahudi katliamı sonucu 1933 - 1936 yılları arasında Filistin'deki Yahudî sayısı 75 binden 310 bine yükseldi. Yahudilerin göçüne karşı 1936 da Araplar ayaklandılar. Araplara karşı İsrail Yahudi Terör Teşkilâtı olan Haganayı kurdu. 1939 da İngiltere, petrol çıkarları gereği, Arapları memnun edebilmek için Yahudi göçünü durdurmuş göründü. Ama yine el altından göçe göz yumdu. Bu iki yüzlü tutum İsrail'in Arap ülkelerinin İngiltere'ye karşı sert bir tutum takınmalarına yol açtı. İkinci Dünya Savaşından sonra ise Araplar topraklarından İsrail ve İngilizleri atmak çabasında iken İsrail de Arap sabotajlarına ve İngiltere'ye karşı bir mücadeleye başladı. Aynı zamanda İngiliz emperyalistleri ise

Milli Kurtuluş Savaşı

Ortadoğudaki petrol kaynaklarındaki çıkarlarını korumak için her türlü direnmeyi gösteriyorlardı. 1947 de İsrail sorunu Birleşmiş Milletlere geldi ve Rusya ve özellikle Amerika Birleşik Devletlerinin isteğiyle Filistin Araplar ve Yahudiler arasında bölündü. 15 Mayıs 1948 de İngiltere ordularını Filistinden çekti ve tüm silâhlarını ve ordu kamplarını İsrail'e bıraktı.

1948 de David Ben Gurion İsrail'in bağımsızlığını ilân etti ve Arapları Filistin'den sınır dışı etmeye başladı. İsrail'in bağımsızlığını ilk tanıyan devlet Amerika oldu. Bu sırada Arap Kurtuluş Ordusu kuruldu ve Arap İsrail çatışması fiilen bir ölçüde başladı. 1949 da Birleşmiş Milletlerde imzalanan anlaşmaya göre Arapların Filistin'e dönmeleri kararına İsrail uymadı. 1950 de Amerika, Fransa, İngiltere Arap - İsrail sınırlarını garanti altına alan bir antlaşma imzaladılar ama bu da hiç bir sonuç sağlamadı. İsrail saldırgan tutumunu sürdürüyor ve Filistin'li araplar ise İsrail'e karşı mücadelelerine devam ediyorlardı. Emperyalizmin İsrail desteği 1956 yılında dahada açık bir biçimde su yüzüne çıktı. 1956 da Nasır Süveşy kanalını millileştirdi. Bunun üzerine aynı yılın Kasım ayında İsrail, Fransa ve İngiltere Mısır'a karşı bir çıkartma hareketi yaptı, İsrail Akabe körfezinin girişi olan Tiran boğazına kadar bütün bölgeyi istilâ etti. Amerika ve Sovyetler birliğinin müdahaleleri sonucu savaş durduruldu ve mesele birleşmiş milletlere getirildi. Ve Birleşmiş Milletler barış gücü Gazze'ye yerleşti. 1957'de Amerika İsrail lehine bir taviz daha kopardı. Ve Akabe körfezinden serbest geçişi İsrail'e garanti etti. Böylece İsrail Tiran bölgesinden çekildi. İsrail ve Arap devletleri arasındaki sınır çatışmaları bu olaylardan sonra da devam etti. 1967 yılında Suriye'ye ait altı tane Mig uçağı İsrail tarafından düşürüldü. Bu sırada Amerikan emperyalizmi de boş durmadı. İsrail'e büyük miktarda silâh ve 1000 kadar U.S. gönüllüsü yolladı. 1 Haziranda İsrail'de bir savaş kabinesi kuruldu. Arap halklarının Sosyalizme kaymaları ve birbiri ardısıra bağımsızlıklarını kazanmaları Amerikan çıkarlarına aykırı düşüyordu. C.I.A. in tezgâhladığı ve İsrail'in yüklendiği Suriye'ye bir darbe teşebbüsü üzerine, Amerikan planlarından Sovyetler birliği tarafından haberdar edilen Nasır, önce Suriye'ye yardım etmemeye kararlı olduğu halde, Birleşmiş milletler kuvvetlerinin Gazze'den çekilmesini istedi ve Akabe körfezini kendi milli topraklarına kattığını ilân etti. Diğer arap devletleri de Nasır'ın bu kararını desteklediler. Amerika Birleşik devletleri ve İngiltere İsrail'in Sovyetler Birliği ise Arap devletlerinin yanında yer aldılar. 4 Haziranda İsrail Büyük elçisi elinde Amerikan Cumhurbaşkanı Johnson"dan aldığı bir güven mesajı ile ülkesindeki bir toplantıya katılmak üzere İsrail'e döndü. Aynı zamanda Amerikan 6. Filosu ve İngiliz Bahriye Birlikleri Doğu Akdeniz ve Kızıl Denizde toplandılar, Nihayet 5 Haziran günü İsrail arap ülkelerine hiç beklenmedik saldırısını yaptı ve altı gün içinde 65,000 km² den fazla bir alanı işgal etti.

Bu kısa tarihçeden de anlaşılacağı gibi, bilhassa 2. dünya savaşından sonra emperyalizm stratejik bakımdan önemli bir bölge olan ve zengin petrol kaynaklarına sahip bulunan Orta - Doğuda etkisini kaybetmeye başladı. Bu gelişmeler, Amerika Birleşik devletlerinin ve diğer emperyalist devletlerin kolay kolay kabul edemeyecekleri bir durumdu. Çünkü kapitalist alemin petrol ihtiyacının % 27,8'i' Orta - Doğu ülkelerindeki kaynaklardan sağlanmakta idi. Bundan çok daha önemli olan diğer bir şey de Orta - Doğudaki petrol rezervinin, dünyadaki toplam petrol rezervlerinin % 69'unu teşkil etmesi idi. Bunlara karşılık Amerika Birleşik Devletlerinin rezervleri sadece % 12,8 idi. Orta - Doğu petrolleri genellikle U.S.A., İngiliz, Fransız ve Hollanda petrol imparatorlukları arasında paylaşılmıştır. En önemli petrol tröstleri, Socony Mobil, Standart Oil, Royal Dutch Shell, Compangnie Français des petroles, Gulf Oil, British petroleum company, Paul Getty ve Şürekası, Philips Petroleum'dur. Uluslararası finans kapital Orta - doğu'da her zamanki oyununu oynayarak geri kalmış ülkelere yardım maskesi altında O. D. petrollerine dört elle sarılmakta ve bu zengin hammadde kaynaklarından korkunç kârlar elde etmekteydi.

Arap ülkelerinde gittikçe gelişen antiemperyalist akımlar başta U.S.A. olmak üzere tüm emper-

(Devamı 29. Sayfada)

GENÇLİK BİRLİKL GÖR

V. İ. Lenin

Bugün bir sosyalist cumhuriyette gençlik örgütlerinin genel olarak ne gibi nitelikleri bulunmasından sözetmek isterim.

Bu soruna değinmek daha da gerekli duruma gelmiştir. Çünkü sosyalist bir toplum yaratmanın asıl göreviyle yüzyüze gelecek olan kitle bir yerde gençlik olacaktır, denebilir. Çünkü açıkça belirmiştir ki, kapitalist toplumda yetişen emekçi halk kuşağı, sömürüye dayanan eski kapitalist hayat tarzının temellerini yıkmak görevini yerine getirebilir. Yapabileceği en iyi şey budur. Bu kuşak olsa olsa proleteryanın ve emekçi sınıfların gücü ellerinde tutmalarına yardım edecek bir toplumsal düzeni yaratmak görevini gerçekleştirebilir. Bu toplumsal düzen sağlam bir temel kuracaktır; bunun sürdürülmesi ise yeni koşullar altında ve insanın insanı sömürmesi ilişkilerinin artık geçerli olmadığı bir ortamda çalışmaya başlayan bir kuşak tarafından yerine getirilebilir.

Gençliğin karşısına çıkan görevlere bu açıdan bakınca, gençliğin genel olarak görevleri ve özellikle Gençlik Birlikleri ile öteki örgütlerin görevleri kanımca birtek sözcükle özetlenebilir: Öğrenmek.

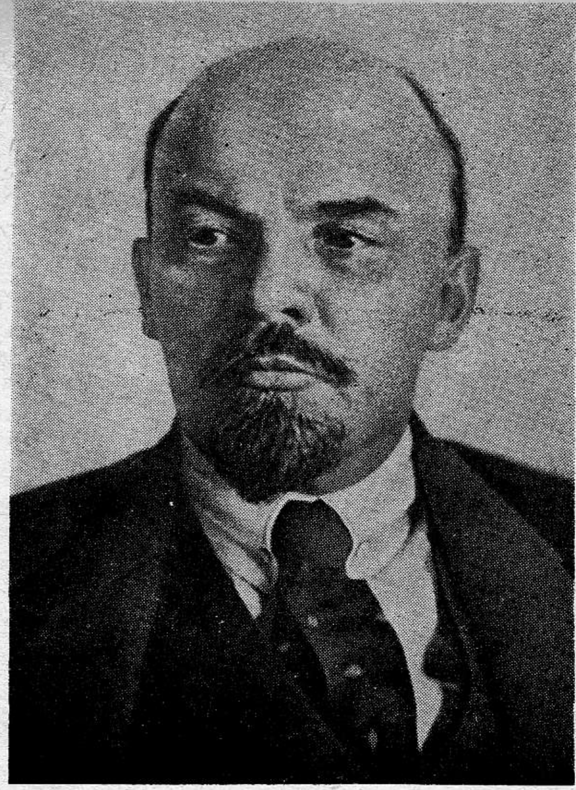
Elbette bu «tek bir sözcük» tür. Neyi öğrenmek? Nasıl öğrenmek ? Bir tek sözcük bu temel ve en önemli sorunlara cevap veremez. Burada önemli olan şudur : Eski, kapitalist toplumun değişmesi ile, sosyalist toplumu yaratacak olan yeni kuşakların yetişmesi, eğitim ve öğrenimi eski çizgiler üzerinde yürütülemez. Gençliğin eğitimi, yetiştirilmesi ve öğrenimi eski toplumun bize bıraktığı malzemeden başlayarak yürütülmelidir. Sosyalizm'i sadece, bilgi, örgütler ve kurumların bütünlüğü esasına göre eski toplumdan bize miras kalan insangücü kaynaklarından ve yöntemlerden yararlanarak inşa edebiliriz. Gençliğin eğitimini, örgütlenmesini ve öğrenimini köklü bir şekilde yeniden biçimlendirdiğimiz zaman ancak, genç kuşağın çabalarının eski topluma benzemeyen bir toplumun yaratılmasıyla —yani sosyalist toplumun yaratılmasıyla— sonuçlanacağından emin olabiliriz. İşte bu gerekçeyle, gençliğe ne öğreteceğimiz ve —Sosyalist gençlik adına gerçekten lâyık olmak istiyorlarsa— gençliğin nasıl öğrenmesi gerektiği sorunlarıyla ayrıntılı bir şekilde ilgilenmeliyiz. Yine aynı şekilde, başlattığımız işi tamamlayıp bitirebilmek için gençliğin ne şekilde yetiştirilmesi gerektiği sorununa da değinmeliyiz.

Şunu belirtmeliyim ki, bu sorulara verilecek ilk ve en doğal cevap şudur : Gençlik Birliği ve genel olarak gençlik, sosyalizme doğru ilerlemek için sosyalizmi öğrenmelidir.

Ama bu —«Sosyalizm'i öğrenmek»— çok genel bir cevaptır. Sosyalizm'i öğrenmek için neler gerekmektedir? Burada birtakım sakıncalar belirolmak için genel bilgi bütününden neleri ayırmak gerekmektedir? Buraıa birtakım sakıncalar belirmektedir. Sosyalizm'i öğrenmek görevi yanlış bir şekilde sunulduğu ya da mesele çok tek - taraflı yorumlandığı zaman bu sakıncalar ortaya çıkmaktadır.

Sosyalizm'i öğrenmek dendiği zaman, doğal olarak ilk akla gelen sosyalist el kitaplarında, broşürlerde ve kitaplarda toplanmış bilgilerin tümünü iyice hazmetmektir. Bununla birlikte, Sosyalizm'in incelenmesini bu şekilde tanımlamak çok kaba ve yetersiz olmaktadır. Sosyalizm'i öğrenmek için sadece sosyalist kitap ve broşürlerde yazılanları hazmetmek yeterli olsaydı, gider kitap hokkabazlarına ve kendini övmeye meraklı kişilere başvururduk. Bu çoğu kez bize zararlı olurdu, çünkü bu gibi in-

...ERİNİN
...EVLERİ

sanlar sosyalist kitaplarda ve broşürlerde verilen bilgileri ezberler, ama çeşitli bilgi dallarını biraraya getiremezler. Ve sosyalizmin gerçekten kendilerinden istediği biçimde hareket etmekten yoksundurlar.

Eski, kapitalist toplumun bize miras bıraktığı en büyük kötülüklerden, bahtsızlıklardan biri kitaplar ile gerçek hayat arasındaki büyük uçurumdur. Herşeyi mümkün olan en iyi biçimde anlatan kitaplarımız vardı. Ama çoğu durumlarda bu kitaplar en zararlı ve iki yüzlü yalanlarla doluydu.

İşte bu yüzden sosyalizm hakkında kitaplarda verilen bilgileri ezberlemekle yetinmek çok hatalıdır. Artık konuşmalarımız ve makalelerimiz sadece sosyalizm hakkında söylenenleri tekrarlamakla kalmamaktadır. Çünkü konuşma ve makalelerimiz günlük hayatımızın her sahasıyla ilintilidir. Eylem olmadan, kavga verilmeden, sosyalist broşürlerden ve eserlerden edinilmiş kitap bilgileri kesinlikle değersizdir. Çünkü bu kuram ile pratiğin eskiden olduğu gibi birbirinden ayrılması demektir. Bu ayrılık, bu uçurum ise, eski burjuva toplumun en zararlı özelliğiydi.

Sadece sosyalist sloganları ezberlemeye çalışmak daha da tehlikeli olacaktır. Eğer bu tehlikeyi zamanında görmeseydik, eğer bütün çabalarımızı bu tehlikeyi bertaraf etmeye yöneltmeseydik, sosyalizmi bu şekilde öğrenip kendilerine sosyalist adını verecek bir milyona yakın genç kadın ve erkek sosyalizm davasına büyük çapta zarar vermiş olacaktı.

Soru şudur : Sosyalizm'i incelemek için bunların tümü nasıl biraraya getirilmelidir? Eski okullardan, eski tür bilimden neleri almalıyız? Eski tür okulların belirttikleri hedef her konuda eğitilmiş insanlar yetiştirmek, bilimleri genel hatlarıyla öğretmekti. Bunun tamamiyle hatalı olduğunu biliyoruz, çünkü toplum tümüyle halkın sınıflara ayrılması temeline dayandırılmıştı, bu şekilde sürdürülüyordu. Bir yanda sömürenler, öte yanda ezilenler vardı. Sınıf ruhuyla iyice donatılmış oldukları için, eski okullar doğal olarak sadece burjuvazinin çocuklarına bilgi aktarmakla yetindiler. Her söz burjuvazinin çıkarları uğruna tahrif edilmişti. Bu okullarda daha genç yaştaki emekçi ve köylü kuşaklar eğitilecekleri yerde, daha çok burjuvazinin çıkarlarına göre yetiştiriliyorlardı. Bu kuşaklar burjuvazinin işe yarar hizmetçileri olmak, onun barışını ve rahatını bozmadan kendisine kâr sağlamak için eğitim görüyorlardı. İşte bu yüzdendir ki, eski tür okulları bir kenara atmakla birlikte, onlardan gerçek sosyalist eğitim için gerekli olanları almayı da kendimize görev yapıyoruz.

Sürekli olarak eski okullara yöneltilen ve çoğu zaman tümüyle hatalı sonuçlara yol açan serzenişlere ve ithamlara geldik böylelikle. Eski okul katıksız bir kitap bilgisi okuluydu, sonu gelmez tekrar ve ezberlerle doluydu, deniliyor. Bu doğrudur ama, eski okullarda kötü olan şeylerle bize yararlı olanlarını birbirinden ayırmalı ve bunların arasından sosyalizm için gerekli olanlarını seçebilmeliyiz.

Eski okullar sadece kitaplardaki bilgileri öğretirlerdi. Öğrenciler yararsız, uyduruk ve kısır bir sürü bilgiyi hazmetmeye zorlanır, akılları bulandırılır ve genç kuşaklar birtek kalıba göre sıralandırılmış bürokratlar durumuna getirilirlerdi. Kişi insanlığın biriktirdiği bilgi haznesini hazmetmeden de sosyalist olabilir derseniz, çok büyük bir hataya düşmüş olursunuz. Sosyalizme yol açan o bilgilerin tümünü elde etmeden sosyalist sloganları ve Sosyalist bilimin sonuçlarını öğrenmeyi yeterli bulmak hatalı olur. Marksizm, Sosyalizm'in insan bilgisinin tümünden ortaya çıktığını gösteren bir örnektir.

(Sayfayı çeviriniz) →

Esas olarak Marks tarafından yaratılan Sosyalizm'in biliminin, Sosyalist kuramın —yani bu Marksist öğretinin— kendi bir deha olmakla birlikte, artık sadece ondokuzuncu yüzyılda yaşamış birtek sosyalistin eseri olmaktan çıktığını, dünya üzerindeki milyonlarca, on milyonlarca proleterin, kapitalizme karşı verdiği savaşta uyguladığı bir öğreti durumuna geldiğini okumuş ve duymuşsunuzdur. Marks'ın öğrettiklerinin neden en devrimci sınıfın milyonlarca, on milyonlarca insanının akıllarını, yüreklerini kazandığını soracak olursanız: bir tek cevap alırsınız Çünkü Marks eserini, kapitalizm döneminde elde edilen insan bilgisinin sağlam temeline dayandırmıştı. İnsan toplumunun gelişmesini etkileyen yasaları araştırdı. Marks kapitalizmin kaçınılmaz bir şekilde sosyalizme dönüşeceğini anladı. En önemli olanı ise, bu görünüşü, o kapitalist toplumu en doğru, ayrıntılı ve derin bir şekilde araştırarak, kendinden önceki bilimin yarattığı her şeyi iyice hazmederek tanıtladı. Birtek ayrıntıyı dahi gözardı etmeden, insan toplumunun yarattığı her şeyi eleştirerek yeni bir biçim verdi. İnsan düşüncesinin yarattığı her şeyi, emekçi sınıf hareketi açısından, yeniden ele aldı, eleştirdi ve tanıtladı. Bunlardan sonuçlar çıkardı; burjuva sınırlamaları içinde kalmış ya da burjuva ön - yargılarıyla bağlanmış kişiler bu sonuçlara varamazlardı.

Sözgelimi, proleter kültürden sözettiğimiz zaman bunu aklımızdan çıkarmamalıyız. İnsanlığın bütün gelişmesinin yarattığı kültürün değişmesini bildiğimiz takdirde, proletei kültürü yaratacak duruma gelebiliriz. Bunu açıkça anlamadan soruna çözüm yolu bulmak mümkün olmayacaktır. Proleter kültür ne havadan kapma birşeydir, ne de kendilerine proleter kültür uzmanları süsünü verenler tarafından yaratılmıştır. Bütün bunlar saçmalıktır. Proleter kültür, insanlığın, kapitalist, bürokrat, toprak ağalarından oluşan toplumun boyunduruğu altında biriktirdiği bilgi haznesinin mantıksal gelişmesi olmak durumundadır. Bütün bu yollardan proleter kültüre gidilmiştir ve gidilecektir. Aynı şekilde Marks'ın yeniden biçimlendirdiği ekonomi politik de insan toplumunun nereye ulaşması gerektiğini, sınıf kavgasına geçisi, proleter devrimin başlangıcını göstermiştir. bize.

Gençlik temsilcileri ve yeni bir eğitim sisteminin taraftarları sık sık eski okullara hücum ettikleri, eski okulların sınavdan önce ezbercilik sistemini uyguladıklarını iddia ettikleri zaman kendilerine şöyle söylüyoruz: Eski okullardan iyi olan şeyleri almalıyız. Gençlerin kafalarını birsürü bilgiyle dolduran sistemi almamalıyız. Bu bilgilerin onda dokuzu yararsızdı, geriye kalan onda biri de yanlış. Ne var ki bu, kendimizi sosyalist sonuçlarla sınırlayabileceğimiz ve sadece Sosyalist sloganlar öğreneceğimiz anlamına gelmez. Sosyalizm'i bu şekilde yaratamazsınız. Kafanızı, insanlığın yarattığı hazineleri öğrenerek zenginleştirıiğiniz zaman ancak Sosyalist olabilirsiniz.

Sınavdan önce ezberleme yöntemini uygulamamız gerekmiyor. Ama her öğrencinin kafasını temel verilere ilişkin bilgilerle geliştirmek ve mükemmelleştirmek zorundayız. Öğrenci elde ettiği bilgileri hazmetmeyecek olursa, sosyalizm anlamsız bir sözcük, sadece bir yafta olarak kalır; Sosyalist kişi de bir palavracı olmaktan öteye gidemez. Bu bilgileri sadece hazmetmekle yetinmemeli, bunu eleştirmelisiniz. Böylelikle kafalarınızı gereksiz safsatalarla doldurmak yerine, bugünün iyi eğitilmiş insanı için vazgeçilmez olan verilerle zenginleştirmiş olursunuz. Eğer Sosyalist'in biri —ciddi ve sıkı bir şekilde çalışmadan, eleştirili bir şekilde araştırması gereken verileri anlamadan, belirgin birtakım sonuçlar elde etti diye— Sosyalizmiyle övünmeyi kafasına koymuşsa, ona gerçekten acımak gerekir. Bu gibi yüzeyde kalan davranışlar kesinlikle zararlıdır. Eğer çok az şey bildiğimi anlamışsam, daha çok şey öğrenmeye çabalamalıyım. Ama adamın biri kalkar da, ben Sosyalist'im, herşeyi en iyi şekilde bilmem gerekmez derse, Sosyalisu falan olamaz asla.

Eski okullar kapitalistlerin ihtiyacı olan hizmetçiler ürettiler. Bilim adamlarının, kapitalistlerin hoşuna giden şeyler yazan ve söyleyen insanlar durumuna getirdiler. Öyleyse bu okulları ortadan kaldırmalıyız. Ama bunları ortadan kaldırmak, imha etmek, insanlığın insan için gerekli olarak yarattığı her şeyi bir kenara itmek anlamına gelir mi ? Kapitalizm için gerekli olanlarla sosyalizm için gerekli olanları birbirinden ayırmamak anlamını taşır mı ?

Çoğunluğun iradesi ihlafına burjuva toplumunla uygulanan talim çavuşu yöntemlerini, emekçilerin ve köylülerin sınıf bilinçli disipliniyle değiştirmekteyiz. Ki bu emekçi ve köylüler eski topluma karşı beslenen nefreti, güçlerini bu kavga için birleştirmek konusundaki kararlılık, yetenek ve hazırlıklarıyla birleştirerek dağınık, koca bir ülkenin topraklarına yayılmış milyonlarca insanın isteklerini birtek istek şekline soktular. Bu yapılmadan yenilgi kaçınılmaz olurdu. Bu dayanışma, işçi ve köylülerin bu bilinçli disiplini olmadan davamız umudunu yitirecektir. Bu olmadan bütün dünya üzerindeki kapitalistleri ve toprak ağalarını ortadan kaldırmamız olanaksızdır. Bırakın yeni, sosyalist bir toplum kurmayı bu temeller üzerine, bu temeli bile pekiştirmek mümkün olmayacaktır. Aynı şekilde, eski okulları suçlarken, eski okullara karşı gerçekten haklı ve zorunlu bir nefret beslerken ve onları ortadan yoketmek için hazırlıklı olduğumuzu görürken, eski eğitim sistemini, eski ezberciliği ve eski tekrarı, insan bilgisinin tümünü elde etmek yeteneğiyle değiştirmek gerektiğini de bilmeliyiz. Bu bilgi o şekilde elde edilmelidir ki, Sosyalizm ezberle öğrenebilecek bir nesne durumundan çıkıp, kendimizin üzerinde düşünmüş bulunduğumuz, bugünkü eğitim açısından kaçınılmaz sonuçları içeren bir nesne durumuna gelsin.

Hedefimizi sosyalizmi öğrenmek olaıak belirttiğimiz zaman görevleri bu şekilde belirlemek gerekmektedir.

Savıma açıklık getirmek ve ne şekilde öğrenmeniz gerektiği sorununa ne şekilde eğileceğimizi tanıtlamak için pratik bir örnek vereceğim. Hepiniz biliyorsunuz : Askeri sorunların — yani ülkeyi savunma sorunlarının — ardından, bugün iktisadi görevler çıkıyor önümüze. Yine biliyorsunuz ki, sanayiyi ve tarımı, eski şekilde değil, değişik bir biçimde onarmadan sosyalist toplum kurulamaz. Sanayi ve tarımı çağdaş esaslara göre, bilimin en son gelişmelerinden yararlanarak yeniden kurmak gerekmektedir. Biliyorsunuz bu esas elektriktir. Ancak bütün ülkenin — sanayi ve tarımın bütün dallarının — elektrifikasyonu tamamlandıktan sonra, ancak bu hedefe ulaştıktan sonra, eski kuşağın kurması mümkün olmayan sosyalist toplumu kuracak duruma gelebilirsiniz. Önümüzdeki görev; bütün ülkeye iktisaden hayat vermek, hem sanayiyi hem de tarımı çağdaş teknik gelişmelerin ışığında yeniden örgütlemek ve onarmak, bunu da çağdaş bilim ve teknoloji, elektrik esasına dayanarak yapmaktır. Şunu iyice anlamış olmalısınız ki, okuma - yazması olmayanların işi değildir elektrifikasyon; temel okur - yazarlık da yetmez. Elektriğin ne olduğunu bilmek yetmez. Gerekli olan bunu — teknik olarak — sanayi ve tarımda ve bunların tek tek dallarında nasıl uygulamak gerektiğini bilmektir. Bunu herkes kendisi için öğrenmek durumundadır ve bu, yeni doğan emekçi halk kuşağının tümüne öğretilmelidir. İşte her sınıf bilincine varmış Sosyalist,in; kendine Sosyalist gözüyle bakan ve bu Gençlik Birliği'ne katıldığı takdirde Parti'ye (sosyalizmi kurması konusunda kendi kendine) söz verdiğini ve bütün genç kuşağa sosyalist toplumu yaratması için yardım edeceğini anlamış bulunan her insanın önündeki görev budur. Bu toplumu sadece çağdaş eğitim temeline dayanarak kurabileceğini, bu eğitimi elde etmediği takdirde ise Sosyalizm'in sadece dindarca bir istek olarak kalacağını anlamış olmalıdır.

Burjuvaziyi devirme görevi eski kuşağın omuzlarına yüklenmişti. O zaman ana görev burjuvaziyi eleştirmek, kitleler arasında burjuvaziye karşı nefret duygusu uyandırmak ve bu kitlelerin sınıf bilincine varmalarını, güçlerini biraraya getirme yeteneğini kazanmalarını, sağlamaktı. Yeni kuşağın omuzlarındaki görev çok daha karmaşıktır. Sizin göreviniz sadece —kapitalistlerin girişebileceği bir saldırıya karşı — emekçi ve köylülerin hükümetini korumak için güçlerinizi biraraya getirmek değildir. Elbette bunu yapmalısınız. Bunu açıkça görev biliyorsunuz; her sosyalist görüyor bunu. Bununla birlikte, sadece bununla yetinmek yanlıştır. Göreviniz sosyalist toplumu kurmaktır ve kimi durumlarda işin yarısı gerçekleştirilmiştir. Eski düzen — hakettiği şekilde — imha edilmiş ve yine hakettiği şekilde bir harabe durumuna getirilmiştir. Ortam temizlenmiştir ve genç sosyalist kuşak sosyalist toplumu bu ortamda inşa edecektir. Göreviniz yapımdır. Bunu başarmanın tek yolu ise çağdaş bilginin tümünü hazmetmek; sosyalizmi, kalıplaşmış ve ezberlenmiş formüller, kurullar. çözüm yolları, reçeteler, programlar durumundan çıkarıp önümüzdeki eyleme bir bütünlük kazandıracak yaşayan bir gerçek durumuna getirmek; sosyalizmi bütün pratik eyleminizin rehberi yapmaktır.

Bütün genç kuşağı eğitir, yetiştirir ve harekete geçirirken yükleneceğimiz görev budur. Her genç kadın ve erkek bu toplumu kuranların saflarında yer alırken sizler en önde bulunmalısınız. Sosyalizmi kurma işi için genç işçi ve köylü kitlesini seferber etmediğiniz takdirde sosyalist bir toplum inşa etmeniz olanaksızdır.

Bu ise sosyalizmi nasıl öğretmemiz gerektiği, uygulayacağımız yöntemlerin belirgin özelliklerinin neler olacağı, sorununa değinmemi gerektiriyor.

Burada ilk kez sosyalist ahlâk bilimi sorununa değineceğim.

Kendinizi Sosyalist olmak için eğitmelisiniz. Gençlik Birliği'nin görevi şudur : Bu örgüt pratik eylemlerini o şekilde düzenlemelidir ki üyeleri — öğrenmek, düzenlemek, birleştirmek ve dövüşmek yoluyla — kendilerini ve üye olmak isteyen herkesi önderlik konusunda yetiştirebilsin. Gençlik Birliği Sosyalistler'i eğitmelidir. Bugünün gençliğini yetiştirme, eğitme, ona öğretmenin tek amacı kendisini Sosyalist ahlâkla donatmak olmalıdır.

Peki, Sosyalist ahlâk bilimi diye birşey var mıdır? Sosyalist ahlâk diye birşey var mıdır ? Elbette vardır. Çoğu zaman bizim kendimize özgü bir ahlâk bilimimiz olmadığından sözedilir. Çoğu zaman burjuvazi biz Sosyalistler'i ahlâkı tümüyle reddetmekle suçlarlar. Aslında bu meseleyi bulandırmak, emekçilerin ve köylülerin gözlerini karartmak için uygulanan bir yöntemdir.

Ahlâk bilmini, ahlâkı hangi anlamda reddetmekteyiz?

Burjuvazinin anladığı anlamda. Burjuvazi, ahlâkı Tanrı'nın buyruklarına dayandırır. Bu nedenle biz elbette Tanrı'ya inanmadığımızı söyleriz. Kilise adamlarının, toprak ağalarının ve burjuvazinin — sömürücüler olarak — kendi çıkarlarını sürdürebilmek için Tanrı'nın adını kullanmış olduklarını çok iyi biliyoruz.

İnsanın ötesinde, sınıfın ötesinde kavramları esas alan her ahlâkı reddediyoruz. Bu, emekçileri ve köylüleri, toprak ağalarının ve kapitalistlerin çıkarları için kandırmak, dolandırmak, aptal yerine koymaktır, diyoruz.

Ahlâkımız kesinlikle proleteryanın sınıf kavgası çıkarlarına bağlıdır, diyoruz. Ahlâkımız proleteryanın sınıf kavgasının çıkarlarından yeşerir.

Eski toplum bütün emekçi ve köylülerin, toprak ağaları ve kapitalistler tarafından ezilmesi esasına dayanıyordu. Bunların tümünü yoketmek, devirmek zorundaydık. Bunu başarabilmek için de birlik olmamız gerekiyordu. Tanrı bu birliği yaratamaz.

Bu birlik sadece fabrikalar, uzun uykusundan uyanmış ve eğitilmiş bir proleterya sayesinde elde edilebilirdi. İşte o sınıf oluştuğu zaman bir kitle hareketi doğdu ve bugünkü duruma yol açtı : En

(Sayfayı Çeviriniz)

zayıf ülkelerden birinde proleter devrimin zaferi. O ülke ki üç yıldır dünya burjuvazisinin güçlü saldırısını püskürtmektedir. Proleter devrimin bütün dünyada nasıl geliştiğini görebiliriz. Deneylere dayanarak diyebiliriz ki, sadece proleterya yaratabilirdi dağılmış, yayılmış köylülerin ardından gittiği, sömürücülerin saldırılarına karşı koyan o somut gücü. Sadece bu sınıf, emekçi yığınların birleşmesine, saflarını kurmasına, sosyalist toplumu kesin olarak müdafaa, pekiştirme ve inşa etmesine yardımcı olabilir.

İşte bu nedenle, bizim için insan toplumunun dışında kalmış ahlâk bizim ahlâkımız olamaz; bu bir sahtekârlıktır. Bizim için ahlâk proleteryanın sınıf kavgası çıkarlarına bağlıdır.

Bu sınıf kavgası nedir? Bu, çarı ve kapitalistleri devirmek, kapitalist sınıfı ortadan kaldırmak demektir.

Genel olarak sınıf ne demektir? Sınıflar toplumun bir kesiminin ötekinin emeğini almasına yarar. Toplumun bir kesimi toprağın tümünü alırsa, ortaya bir toprak sahibi olanların sınıfı, bir de köylü sınıfı çıkar. Eğer bir kesim fabrikaları alır, sermayeyi bölüşür, öteki kesim de bu fabrikalarda çalışırsa, ortaya proleter sınıfla kapitalist sınıf çıkar.

Çardan kurtulmak güç olmadı; birkaç gün yetti bu iş için. Toprak ağalarını atmak yine güç olmadı; bu birkaç ay içinde tamamlandı. Kapitalistleri kovmak da oldukça kolay oldu. Ama sınıfları ortadan kaldırmak kıyas kabul etmez bir şekilde daha güçtür. Hâlâ işçiler ve köylüler diye bir ayırım sözkonusudur. Eğer köylü kendi payı olan toprağa yerleştirilir ve hububatının fazlasını alırsa — yani, kendisi ya da davarı için gerekli olmayan hububat — bu arada halkın geriye kalan kısmı ekmeksiz kalıyorsa, köylü sömürücü durumuna gelmiş olur. Aldığı hububatın miktarı arttıkça, bu iş kendisine daha da kazançlı gelecektir. Ötekilere gelince, aç kalsınlar. «Onlar ne kadar aç kalırsa, ben de hububatımı o kadar daha yüksek fiyatla satabilirim.» Herkes birtek ortak plana uygun bir biçimde, ortak toprak üzerinde, ortak fabrikalarda ve ortak bir sisteme uygun olarak çalışmalıdır. Peki, bunu başarmak kolay mıdır? Görüyorsunuz ki bu, çarı, toprak ağalarını ve kapitalistleri kovmak kadar kolay değildir. Yapılması gereken iş, proleteryanın, köylülerin bir kesimini yeniden eğitmesidir. Geriye kalanların yoksulluğundan, isteklerinden kazanç elde eden zengin köylülerin direncini kırmak için, proleterya çalışan köylüleri kendi saflarına çekmelidir. Dolayısıyla, proleter kavga görevi, çar devrildikten ve toprak ağalarıyla kapitalistler atıldıktan sonra tümüyle tamamlanmış olmamaktadır.

Sınıf kavgası devam etmektedir; sadece biçimi değişmiştir. Eski sömürücülerin geriye dönmesini önlemek, aydınlatılmamış, dağınık köylü yığınlarını birtek birlikte toplamak için proleteryanın verdiği sınıf kavgasıdır bu. Sınıf kavgası devam etmektedir ve bütün çıkarları buna bağımlı kılmak görevimizdir. Sosyalist ahlâkımız da buna bağımlıdır. Söylüyoruz : Ahlâk, eski sömürücü toplumu ortadan kaldırmaya hizmet eden, bütün emekçi halkı, yeni, sosyalist bir toplum yaratmakta olan proleteryanın etrafında birleştiren unsurdur.

Sosyalist ahlâk bu kavgaya hizmet eder ve emekçi halkı bütün sömürüye, bütün küçük, özel mülkiyete karşı birleştirir. Çünkü küçük mülkiyet bütün toplumun emeğinin ürününü birtek kişinin ellerine teslim eder. Ülkemizde toprağın mülkiyeti ortaktır.

Diyelim ki bu ortak mülkiyetin bir parçasını aldım ve onun üzerinde ihtiyacımdan iki misli fazla hububat elde edip arta kalanıyla kâr ettim. Sözgelimi, aç gezenlerin sayısı ne kadar çoğalırsa, bunlar o kadar daha çok para ödeyecekler, dedim. Bir Sosyalist'e yaraşır şekilde hareket etmiş olur muyum? Asla! Bir mülk sahibi, bir sömürücü gibi davranmış olurum. Bununla savaşmak gerekir. Bunun devam etmesine izin verildiği takdirde, kapitalistlerin, burjuvazinin yönetimine dönülmüş olur. Bundan önceki devrimlerde çok defa durum böyle olmuştur. Kapitalistlerin ve burjuvazinin yönetiminin hortlamasını önlemek için, vurgunculuğa izin vermemeliyiz. Kişilerin, geriye kalanların pahasına zenginleşmelerine izin vermemeliyiz. Emekçi halk proleteryayla birleşip sosyalist bir toplum kurmalıdır. Birlik'in ve sosyalist gençliği örgütlemenin temel görevi başlıca bu özelliği taşımalıdır.

Eski toplum şu ilkelere dayanıyordu : Soy ya da bırak başkaları soysun; başkaları için çalış ya da başkalarını kendin için çalıştır; köle sahibi ol ya da köle. Böyle bir toplumda yetişen insanlar, doğal olarak, analarının sütünü emerken, bir yandan şu psikolojiyi, alışkanlığı ya da kavramı da hazmedeceklerdir : Sen ya bir köle sahibisin, ya da bir köle. Ya da, küçük bir mal sahibi, küçük bir emekçi, küçük bir memur ya da bir aydın. Kısacası, sadece kendisiyle ilgilenen, başkalarına bir nebze olsun önem vermeyen bir insan.

Bu toprak parçasını ekecek olursam, başkaları hiç de umurumda değil, Başkaları aç kalırsa, daha iyi ya, ürünüm için daha fazla para alacağım. Doktor, mühendis, öğretmen ya da memursam, başkalarından bana ne? Yaltaklık eder ve güçleri memnun edersem, işimi sürdürebilir, geliştirebilir ve bir burjuva olabilirim. Bir Sosyalist için bu gibi bir ruh hali ve böylesi duygular sözkonusu olamaz. Emekçiler ve köylüler, kendi çabalarıyla kendilerini koruyabileceklerini ve yeni bir toplum yaratabileceklerini tanıtladıkları an, yeni, sosyalist eğitim başlıyor demektir. Sömürücülere karşı savaşmak için eğitim; proleterya ile işbirliği yaparak, kendi çıkarlarını düşünenlere, küçük mülk sahiplerine kar-

şı, «ben kendi çıkarımı gözetirim, başkaları umurumda değil! diyen ruh haline, alışkanlıklara karşı eğitim.

Genç, yeni oluşan kuşak sosyalizmi nasıl öğrenecek sorusunun cevabı budur.

Bu kuşak sosyalizmi ancak, kendi araştırma, yetişme ve öğrenimi sırasında her aşamayı — proleterlerin ve emekçi halkın eski sömürücüler toplumuna karşı verdikleri — sürekli savaşla birleştirdiği zaman öğrenebilir. İnsanlar ahlâktan dem vurdukları zaman şöyle deriz : Bir sosyalist için ahlâk bu birleşik disiplin ve sömürücülere karşı verilen bu bilinçli kitle kavgasıdır. Ebedi ahlâka inanmayız biz ve ahlâk hakkında ileri sürülen hikâyelerin yapmacıklığını da açığa çıkarırız. Ahlâk, insan toplumunun daha üst bir düzeye ulaşma ve kendini emek sömürüsünden kurtarma amacına hizmet eder.

Bunu başarabilmek için, burjuvaziye karşı verilen düzenli ve korkunç kavganın ortasında siyasal olgunluğa erişmeye başlayan genç kuşağa ihtiyacımız vardır. Bu kavga sırasında o kuşak gerçek sosyalistleri de yetiştirmektedir. Çalışmaları, eğitimi ve yetişmesi sırasında her adımı bu kavgaya bağlamalı, onun ardında sürdürmelidir bu kuşak. Sosyalist gençliğin eğitimi tatlı dilli konuşmalarla, ahlâkî kurallarla sağlanamaz. Eğitimin amacı bu değildir. İnsanlar, toprak ağalarının ve kapitalistlerin boyunduruğu altında nasıl yaşadıklarını görerek; sömürücülere karşı kavgayı başlatanların ızdıraplarını bunlar kendileri de tecrübe ederek; kazanılmış olanı korumak için ne fedakârlıklar yapıldığını toprak ağalarının ve kapitalistlerin ne gaddar kişiler olduklarını görerek; bu gerçekler sayesinde sosyalizmi öğrenmektedirler. Sosyalist ahlâk sosyalizmin pekiştirilmesi ve tamamlanması için savaşmak esasına dayanır. Sosyalist eğitimin, öğretim ve yetişmenin de temeli budur. Sosyalizm nasıl öğrenilmelidir sorusuna verilecek cevap budur.

Eğer öğretim, yetişme ve eğitim sadece sınıfa bağlı kalıp, hayatın mayasından kopmuş olsaydı, bunlara inanmamız mümkün olamazdı. Toprak ağaları ve kapitalistler emekçileri ve köylüleri ezdikleri sürece, okulları kontrol ettikleri sürece genç kuşak kör ve cahil kalacaktır. Okullarımız gençliğe bilginin esaslarını vermeli, sosyalist görüşleri bağımsızca geliştirebilme yeteneği kazandırmalıdır ona. Gençliği eğitilmiş insanlar durumuna getirmelidir. Gençler bir yandan okula giderken, öte yandan sömürücülerden kurtulma savaşına katılmayı öğrenmelidirler. Hepiniz şunu biliyorsunuz : Rusya yegâne emekçi cumhuriyeti olarak kaldığı ve dünyanın geri kalan kesiminde eski, burjuva düzen devam ettiği sürece, biz onlardan daha zayıf kalacağız ve sürekli olarak yeni bir saldırı tehdidiyle karşı karşıya olacağız. Ve ancak güçlü bir şekilde biraraya gelmeyi öğrendiğimiz zaman kavgayı kazanabilecek ve güç kazanmış olduğumuz için, gerçekten yenilmez duruma gelebileceğiz. Öyleyse, sosyalist olmak demek, bütün genç kuşağı örgütlemek ve birleştirmek ve bu kavgada bir yetişme ve disiplin örneği olmak, demektir. Ondan sonra sosyalist toplumun binasını inşa etmeye başlayıp tamamlayabilirsiniz.

Neleri öğrenmeliyiz, eski okullardan ve eski bilimden neleri almalıyız; bu soruları cevaplandırdım. Şimdi de nasıl öğreneceğiz sorusunu cevaplandırmaya çalışacağım. Cevap şudur : Okulların yürüttükleri eylemlerin her adımını, eğitim yetişme ve öğretimdeki her adımı sümürücülere karşı emekçi halkın verdiği kavgayla ayrılmaz bir şekilde birleştirmek.

Sosyalist öğrenimin nasıl gelişmesi gerektiğini göstermek için, birtakım gençlik örgütlerinin yaptıkları çalışmalar sırasında edindikleri tecrübelerden yararlanarak örnekler vereceğim. Herkes cehaleti yoketmekten dem vuruyor. Bir ülkede okur - yazarlık yoksa, o ülkede sosyalist toplum kurulamaz. Sovyet hükümetinin bir genelge yayınlaması, Parti'nin belli bir slogan ortaya atması ya da en iyi emekçilerden bir kısmını bu işe görevlendirmek yeterli değildir. Genç kuşağın kendisi yüklenmelidir bu görevi. Sosyalizm demek, gençlik ve Gençlik Birliği'ne bağlı genç kadın ve erkek şunu söyleyecekler demektir : Bu bizim işimizdir. Birleşeceğiz, cehaleti yoketmek için kırsal bölgelere gideceğiz; böylelikle gençlerimiz arasında okuma - yazma bilmeyenler kalmayacak artık. Yeni oluşan kuşağın eylemlerini bu yöne aktarmasına çalışıyoruz. Bildiğiniz gibi cahil, okur - yazar olmayan Rusya'yı bir anda okur - yazar bir ülke yapmak mümkün değildir. Ama eğer Gençlik Birliği bu konuda çalışmaya başlarsa ve eğer bütün gençler herkesin çıkarları için çalışırsa, 400.000 genç kadın ve erkek üyesi bulunan Birlik kendine bu adı vermek hakkını kazanacaktır. Birlik'in bir görevi de sadece bilgi elde etmekle yetinmemek, kendi çabalarıyla cehaletin ağından kurtulamayan genç insanlara yardım etmektir. Gençlik Birliği'nin üyesi olmak demek, emeğini ve çabalarını ortak davaya adamak demektir. Sosyalist eğitimin anlamı budur. Sadece bu gibi eylemler sırasında genç kadın ve erkekler Sosyalist olabilirler. Sadece bu gibi eylemler sırasında pratik sonuçlar elde ettiklerinde sosyalist olacaklardır.

Sözgelimi, varoşlardaki sebze bahçelerinde yapılabilecek çalışmalara bakın. Bu gerçek bir çalışma değil midir? Bu Birliğin görevlerinden biridir. Halk açtır; fabrikalarda açlık egemendir. Kendimizi aç kalmaktan kurtarmak için, sebze bahçelerini geliştirmeliyiz. Ama çiftçilik eski yöntemlerle yapılmaktadır. Öyleyse, daha sınıf bilinçli unsurlar bu işe el atmalıdır. O zaman sabze bahçelerinin sayısının arttığını göreceğiz; dönümler büyüyecek ve sonuçlar düzelecektir. Birlik etkin olarak katılmalıdır bu üyeler gerçek insanlardır ve kendisine doğru yorevi bilmelidir.

Birlik — her işte yardımcı olan, girişgenlik ve atılganlık örneği veren — bir darbe gücü durumunda olmalıdır. Birlik bir örgüt olarak emekçiye şunu göstermelidir : Emekçi, örgüt üyelerinin kendisine öğrettiklerini belki anlamıyordur, hemen inanmayabilir de. Ama eylemleri ve çabaları pratik olan

bu üyeler gerçek insanlardır ve kendisine doğru yolu göstermektedirler.

Gençlik Birliği eylemini her sahada bu şekilde düzenlemezse, bu, eski burjuva yola saptığı anlamına gelir. Emekçi halkın, sosyalizmin öğrettikleri sayesinde yüklendiği görevlerini gerçekleştirebilmesine yardımcı olmak için eğitimimizi emekçi halkın sömürücülere karşı verdiği kavgayla birleştirmek zorundayız.

Birlik üyeleri her boş saatlerinde sebze bahçelerini geliştirmek için çaba göstermeli, herhangi bir fabrikada çalışan genç insanların eğitimini örgütlemeli ve buna benzer çalışmalar sürdürmelidir. Rusya'yı yoyksul, sefil durumdan kurtarıp zengin bir ülke yapmak amacımızdır. Her genç —kendini okullarla, okuduğu sosyalist kitab ve broşürlerle sınırlamamak için— eğitim, öğrenim ve öğretimini işçilerin ve köylülerin emekleriyle birleştirmelidir. Gerçek bir sosyalist olmak sadece işçi ve köylülerle omuz omuza çalışmakla mümkündür. Şunu anlamak durumundayız : Gençlik Birliği'nin bütün üyeleri genellikle okur - yazar kişilerdir ve işlerini ciddiyetle yaparlar. Herkes eski okullardan eski tekrar yöntemlerini attığımızı, bunları bilinçli bir disiplinle değiştirdiğimizi gördüğü zaman; bütün genç kadın ve erkeklerin subbotniklere katıldığını, nüfusa yararlı olmak için bütün varoş çiftliklerini kullandıklarını gördükleri zaman, halk artık emeğe eskisi gibi bakmayacaktır.

Gençlik Birliği'nin görevi her yerde —köylerde, kent bloklarında— yardım sağlamak, sözgelimi halk sağlığı, besinlerin dağıtımı gibi işlerde yardımcı olmaktır. Eski kapitalist toplumda bu ne şekilde yapılırdı? Herkes kendisi için çalışır, yaşlıları ve hastaları kimse umursamazdı. Ev işleri sadece kadının görevimiydi, değil miydi —ki bunun sonucu olarak kadınlar eziktir, kölelik içindeydiler— bunlara kimse bakmazdı. Bunlarla savaşmak kimin işidir? Bu Gençlik Birlikleri'nin işidir; şöyle söylemeleri gerekir : Bunların tümünü değiştireceğiz. Gençleri bölüklere ayıracağız ve bunlar halk sağlığının, besin dağıtımının sağlanmasına yardım edecek, düzenli bir şekilde evden eve gidip denetimi sağlayacak ve —güçlerini uygun bir biçimde dağıtarak, emeği örgütlemek gerektiğini göstererek— örgütlü bir biçimde bütün toplumun yararına çalışacaklardır.

Bugün elli yaşında olanların kuşağı sosyalist bir toplum görecğeini umamaz. Bunlar çoktan göçüp gitmiş olacaklardır. Ama bugün onbeş yaşında olanların kuşağı sosyalist toplumu görecek ve onu kendi elleriyle inşa edecektir. Bu kuşak, hayatlarının tek amacının sosyalist bir toplum kurmak olduğunu bilmelidir. Eski toplumda, her aile bağımsız olarak çalışırdı ve emek sadece toprak ağaları ve kapitalistler tarafından örgütlenmişti. Bunlar ise halk kitlelerini eziyorlardı. İstediği kadar yorucu ve karışık olsun, bütün emeği öyle bir örgütlemeliyiz ki her emekçi ve köylü şöyle diyebilsin : Ben de büyük özgür emek ordusuna dahilim. Toprak ağaları ve kapitalistler olmaksızın kendi hayatımı kurabilmek, sosyalist düzenin kurulmasına yardımcı olmak durumundayım. Birlik bütün genç insanlara —genç yaşta— bilinçli ve disiplinli bir biçimde çalışmayı öğretmelidir. Ancak bu şekilde, bugün içinde bulunduğumuz sıkıntılardan kurtulacağımızdan emin olabiliriz. Ülkenin elektirifikasyonu için en azından on yıl gerektiğini varsaymalıyız. Böylelikle yoksullaşmış vatanımız teknolojinin en son gelişmelerinden yararlanabilecektir. Ve böylece, bugün onbeş yaşında olanların kuşağı —ki on yada yirmi yıl sonra sosyalist bir toplumda yaşayacaklardır— bütün eğitimsel görevleri o şekilde yüklenmelidir ki, her gün —her köy ve kentte— genç insanlar —en küçüğü en basiti dahi olsa— herhangi bir emek sorununu ortaklaşa, pratik bir şekilde çözsünler. Bu her köyde yapıldığı zaman, sosyalist çabalar arttığı ve gençlik kendi güçlerini birleştirecek yetenekte olduğunu tanıtladığı zaman, sosyalist yapının başarısı sağlamış olacaktır. Sadece her adımımızı bu yapımın başarısı açısından ele aldığımız, sadece kendi kendimize —acaba birleşmek, siyasal bilince varmış bir emekçi halk durumuna gelmek için yapabileceğimiz her şeyi yaptık mı? diye sorduğumuz takdirde, bu Birlik yarım milyon üyesini birtek emek ordusu şeklinde birleştirmeyi ve evrensel saygı kazanmayı başaracaktır.

Pravda, 221., 222. ve 223.
sayılar; 5, 6, 7 Ekim 1920.

(Bu yazı, Ser yayınlarının yayınladığı Lenin'in Kültür ve Kültür İhtilâli adlı kitabından alınmıştır.)

CHE GUEVARA

Bizim de dağlarımız vardır Che Guevara
Bakma şimdi durgunda, bir şahan gibi duruyorsa
Yorgundur, savaşlar görmüştür, çeteciler barındırmıştır
Yani satılmış değillerdir hiç tüfek patlamıyorsa
—Alaçamın, mor meşenin altına silâh çatıp yatmaya—
Bizim de dağlarımız vardır Che Guevara

Bizim de halkımız vardır Che Guevara
Unutulmuş uzak tarlalar yalazında
Sazıyla türküleriyle kardeşliğe vurgun
Bütün ulusların halkları gibi
Ve yalnız büyük fırtınalarla kımıldayan
Bizim de halkımız vardır Che Guevara

Bizim de ozanlarımız vardır Che Guevara
Sağ çıkmış güneşsiz taş odalardan
Yüreğiyle barışa, sevgiye yönelmiş
Çelik öfke bir yanı ,bir yanı uysal mavi
Eğilmeden dimdik geçmiş demir kapılardan
Bizim de devrimci insanlarımız vardır Che Guevara

Çünkü Vietnam hepimizin Vietnam'ı
Kongo hepimizin Kongo'su
Bir kere özsu yürümüştür dallara
Patlayacaktır ağır sancılarla karanlıklar
Varmak için o güzel yarınlara
Bizim de dağlarımız vardır Che Guevara

Metin Demirtaş

dünyada gençlik hareketleri

Guetamala

Latin Amerika kıtası dünyanın en verimli topraklarına ve tarıma en uygun alanlarına sahip bir yerdir. Dünyanın en büyük orman reservleri buradadır. Hesapsız petrol, bakır, kalay, altın, gümüş, çinko servetleri Latin Amerika topraklarında yatar. Bunların yanında % 2 ile % 3 arasında oynayan nüfus artışı ile güç bakımından tükenmez bir iş kaynağı teşkil eder. Aynı Latin Amerika yine, dünyanın en fakir ve en çok sömürülen insanlarını barındırır. Amerikan emperyalizmi ve onun temsilcileri bu ülkede cirit atmaktadır. Zengin, bire bin veren topraklardan alınan ürünler Amerikan sermayedarlarının cebine akmaktadır. Amerika Latin Amerika'da 'Filipin demokrasisi' adlı altında dünyanın alay konusu olan bir demokrasicilik oyununu sürdürmektedir. Uydurma adaylar, tantanalı seçimlerle Latin Amerika halkının uyanışını bir süre daha geciktirmek için elinden geleni ardına koymamaktadır. Bu çabaların son örneği geçtiğimiz günlerde Guatemala seçimleri ile verildi. Ve seçimleri beklendiği gibi sağcı aday Albay Carlos Arana Osahio kazandı.

Yine bu seçimlerde bir başka olay bütün dünya ve bizim gazetelerimizin sütunlarında yer aldı. Guatemala'daki devrimciler Dışişleri Bakanı Fuentes Mohr'u kaçırdılar ve «devrim yolunun sandıktan geçmediğini» söyleyen devrimcilerin baskısı sonucu «Silahlı devrim kuvveti» üyesi olan Vincente Giron Carvillo serbest bırakıldı. Bu olay Latin Amerika halkının devrimci mücadelesinde zincirin halkalarından biridir.

Kurtuluş hareketleri, Latin Amerika'da devrim meşalesini ilk olarak ateşliyen Küba'nın ardından her geçen gün biraz daha güçlenerek devam etmektedir. Güney Amerika halkı devrimci teoriyi kendine özgü koşullarına uygulayarak Amerikan emperyalizmine karşı savaşında başarıyla ilerlemektedir. Latin Amerika ve dünyanın tüm ezilen halklarının devrimci mücadelesi çok uzak olmayan bir gelecekte başarıya ulaşacaktır.

Kanada

Gençler, işçilerle omuz omuza çarpışmak için gösterilere koşuyorlar.

Kanada U. S. emperyalistleri tarafından geniş yatırım ve sömürü alanı haline getirilmiştir. U. S. emperyalizmi ve Kanada'nın tekelci sermayesi her gün daha azgın bir hale gelmekte, sömürüleri genişledikçe, halkın mücadelesi çok daha fazla güçlenmektedir. Bazı Kanadalı devrimcilere göre, yeni durumlar karşısında daha ileri mücadele biçimleri aramaktadırlar. Kendi ağızlarından Kanadalı devrimciler şöyle diyor : «Biz sadece emperyalist savaşları kınama ve genel grevler yapma seviyesinde kalmamalıyız. Biz emperyalist sistemde harbin ve sömürünün kaynağını toptan yoketmeliyiz. Bugünkü en önemli problem, Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçilerinin yurttan atılmasıdır.»

Üniversitelerde talebeler toplanmışlar gerici burjuva eğitiminin özelliklerini tartışmışlar ve bu eğitimin artık çağ dışı olduğu sonucuna varmışlardır. Talebeler, tutucu okul idaresinin, kendilerinin, burjuvazinin faşizm ve ırkçılık gibi gerici düşünceleri ile, beyinlerini yıkadıklarını söyliyerek yeni talebelerin doğruyu arama yolunda bir sürü güçlükle karşılaştığını belirtmişlerdir. Toplantıda Amerikan emperyalizminin Kanada halkının bir numaralı düşmanı olduğunu ortaya koymuşlardır. Toplantı sekiz saat sürmüş bin öğrenci ve çok sayıda halk toplantıyı izlemiştir.

Montreal, Ottowa, Vancouver, Nova Scotia Tronto, Winnipef, Regina ve öteki merkezî şehirlerde kitapçılar, devrimci kitaplarla vitrinlerini doldurmuşlar ve dükkânlarının duvarlarına Marx, Engels, Lenin Stalin ve Mao'nun büyük fotoğraflarını asmışlardır.

Devrimci talebeler, kitleler arasında birliği kurmakta öncü olmuşlardır.

Önemli Kanada üniversitelerinde her gün bir devrimci örgüt kurulmakta ve arka arkaya devrimci kitaplar ve broşürler yayınlanmaktadır. Bu broşürlerden bir tanesinde şu cümleler dikkati çekmektedir : «Devrimci aydınlarla devrimci olmayan veya karşı - devrimci aydınlar arasında en önemli fark, bu aydınların köylü ve işçilerle yakınlaşma isteği ve bu isteği gerçekleştirmek için yaptıkları eylemlerdir.» Talebeler, okullardan çıkıp devrimci sınıfla ilişki kurmakta, onlarla gerici polise karşı omuz omuza çarpışmaktadırlar. Bu, son yıllarda Kanada halkının devrimci mücadelesinde önemli bir adımdır. 1968 Kasımında Quebec'te, Domtav kâğıt fabrikası Amerikan kapitalistlerinin sömürüsüne karşı işgal edilmiştir. Geçen sene şoförler gerici hükû-

metin insafsız sömürüsüne karşı silâhlı bir direnme hareketini başlatarak kendi üzerlerine gönderilen sekiz yüz mangaya karşı çok sert silâhlı mücadele vermişlerdir.

Japonya

Japonya'da Amerikan emperyalizmine karşı devrimci sınıflarda dayanışma artmaktadır. Gerici Sato Hükümeti, Amerika ile kesif bir askerî ve iktisadî işbirliği yapmaktadır. Bu da gerici Japon hükümetini Asyada bir janarma haline getirmekte ve buralara sömürücü emperyalist bir savaş için zemin hazırlamaktadır.

Üniversiteli talebeler 1 nolu düşmanın Amerikan emperyalizmi olduğunu, gerçek bir halk Cumhuriyetinin kurulması için ilk önce onun ezilmesi gerektiğini defalarca mitinglerde ortaya koymuşlardır.

Tokyo Üniversitesi talebeleri U. S. - Japon gericilerine mücadele bayrağını açmışlar, bu mücadeleler esnasında karşı - devrimci şiddete karşı, devrimci şiddet yollarının ustası olmuşlardır.

Bu dönemde çeşitli forumlar, toplantılar yapılmış ilerici gazeteler gençliğin mücadelesine geniş yer vermiştir.

Amerikan emperyalizmine karşı mücadele yurt çapında genişlemiş, Japon adalarının bir ucu olan Hakkaido'dan Okinava'ya ulaşmıştır. Anti - Amerikan mücadelelerinde gençler, gerici Sato hükümetinin 10.000 faşist polisi ile yiğitçe çarpışmışlardır.

Geçen sene işçiler, U. S. ve Japon gericilerinin vahşi sömürüsüne başkaldırmış, arkasından, Amerikan üslerinin inşası için topraklarından olan köylüler mücadeleye başlamış, kokuşmuş ve halka bir şey vermiyen süslü burjuva eğitimine karşı ayaklanmışlardır. Devrimci eylemler gelişirken bütün devrimci güçlerin yan yana ve sağlam bir dayanışma içinde olduğu görülmüştür.

İşçi sınıfı, bu eylemlerin sonucunda daha ileri ve sağlam bir sınıf bilincine kavuşmuştur. Özellikle genç işçiler Tokyo'da Hibiva Parkında toplanmışlar, on bin genç işçi, hep bir ağızdan «Biz işçiler Japon - U. S. emniyet Anlaşmasının karşısında bir kale gibi durmalıyız. Biz, proletaryanın bu tarihî görevini yerine getirmekte kararlıyız.» demişlerdir. Genç işçiler birçok önemli mücadelede en ön saflarda görülmüşlerdir. Devlet tarafından işletilen Shinjuku Demiryolları Fabrikasında, gerici polise karşı talebelerle beraber çarpışmışlardır.

İşçilerin ve gençlerin desteğini alan köylüler, Amerikan üsleri için t opraklarından atılmalarına karşı çıkmışlardır. Yamato şehrinde yaklaşık olarak bin yurttaş — çoğunlukla kadın, — Amerikan'ın Atsugi'deki havaalanının yapımına karşı oturma gösterileri yapmışlardır.

Gerici ve fonksiyonsuz burjuva eğitimine karşı mücadele, genişlemiş, yüze yakın Üniversite ve okul işgal edilmiştir. Bu işgallerde öğrenciler, Amerikan emperyalizmi ve gerici Japon hükümeti üzerine forumlar tertip etmişlerdir. Gençlerin şiddetli mücadelesi üzerine, bir süre, Akademik eğitim durmuştur. Gençler köylere dağılarak köylülerin mücadelelerine yardım etmişlerdir. Amerikan emperyalizminin tamamen boyunduruğu altına bırakılan Okinava Adası'nda sert Amerikan Askerî yönetimine karşı gençler, çok sert bir mücadeleye başlamış, üzerlerine çekilen süngülere rağmen, üsleri çevirerek şiddetli hücümlarda bulunmuşlardır. Ezilen halkın morali yükselmiş, ve Amerika'nın güçsüzlüğü ortaya çıkmıştır. Arkasından ada sâkinleri de gösteriye başlamışlar ve adanın Japonya'ya iadesini istemişlerdir.

Halkın politik bilinri yükseldikçe, Japonya'da sol akım her gün daha fazla güçlenmektedir.

Filipinler

Manila şehrini, üzerine cam kırıkları ile geçit vermez hale getirilmiş bir duvar ikiye ayırır. Bu duvarın bir tarafında, «daracık ve çamurlu yolların iki yanına sıralanmış gecekondular yer alır. Gecekondular, son derece fakir insanlarla doludur. Bunların bir kısmı gecekondu sahibi bile olamamıştır ve genel olarak hayatlarını bu dar ve çamurlu sokaklarda bitirirler.»

«Üzeri cam kırıkları ile donatılmış duvarın diğer tarafında ise, başka bir alem vardır. Burda Manila'nın zenginleri geniş bahçeler içine kurulmuş son derece lüks villalarında milyonerleri bile kıskandıracak bir hayat yaşarlar. Zengin Filipinlilerin yaşadıkları bu yerin adı FORBES - PARK'tır. Burada zenginlerin villâlarını silâhlı muhafızlar (bunlara pistoleros denir) korumaktadır. Güney - doğu Asya'nın hiç bir ülkesinde sefaletle zenginlik arasındaki derin uçurum Manila'da olduğu kadar göze batıcı hale gelmemiştir. Manila'nın zengin ve fakir mahallelerini ayıran bu duvar ise bugün Filipinlerin içinde bulunduğu sosyal buhranın en büyük sembollerinden biridir artık.»

News Week

İşte sosyalist olmıyan bir gazetenin gözü ile Filipin. Hani şu «Filipin demokrasisi» nin kaynağı Filipin. Yani demokrasi olduğu söylenen fakat Amerikancı hükümetlerin el değiştirdiği bir ülke. Başta işbirlikçi azınlık sınıfı var. Halk aç, cahil, perişan, oylar para ile alınıyor. Başka partiler var ama hepsi göstermelik. Sandıktan hep işbirlikçilerin partisi çıkıyor. Dergiye göre durum şöyle :

«Bugün Filipinlerde iktisadî ve siyasî hayatı kontrolleri altında tutanlar 37 milyona varan nüfusun yüzde birini teşkil etmektedir.»

Manila'da Amerikan Emperyalizmine karşı yapılan miting ve ayaklanmalardan sonra zenginler mahallesi boşalmış, şehrin merkezine kıymetli eşyalarını alarak gitmişlerdir.

İşbirlikçi iktidarın temsilcisi Marcos ikinci bir dönem için yine başa gelmiştir.

Bizzat, Filipinliler tarafından belirtildiği gibi

ülke tarihinin en pis seçimleri olmuş, bir sürü seçim hilesi yanında, ülkenin malî kaynakları da har vurulup harman savrulmuştur. Bunu ve Amerikanın seçimlere etkisini tespit eden gençler ayaklanmışlar ve şiddetli gösterilerde bulunmuşlardır.

Bunun üzerine Maskos Üniversiteleri yatıştırmak için sadece 600 bin liralık ek bir tahsisat vermek istemiş, öğrenciler bu miktarı kabul etmemişler, bunun bir «Rüşvet» olduğunu ilân etmişlerdir.

Durum hâlâ gergindir. Maskos reform yapılacağını söylemişse de, kimsede güven kalmamıştır. Önümüzdeki aylarda Filipinlerde önemli gelişmeler beklenmektedir.

İtalya

İtalya'da kitlenin mücadelesi, baskıya ve sömürüye karşı dalga dalga artmakta, sallanan tekelci sermayeye şiddetli darbeler indirmektedir.

2 Ocak : 90.000 Ulaştırma işçisi bir haftalık greve gidiyor.

5 Ocak : Bakanlıklardaki, gümrükteki ve vergi dairelerindeki 40.000 memur genel greve başladı.

İki gün sonra özel teşebbüsün gaz dağıtma yerlerinde yurt çapında bir grev oldu.

8 Ocak'da 70.000 İtalyan değirmen işçisi genel greve gitmiştir. Aynı gün Roma yanında Amerikan sermayesi ile kurulmuş olan Coca - cola fabrikası işçiler tarafından işgal ediliyor. Arkasından kızılhaç'daki işçiler 3 günlük genel greve başladılar.

13 Ocak'ta İtalyan Emniyet dairesindeki 200.000 işçi ve memur üç günlük yurt çapında bir grev yaptılar.

Bu arada deprem felâketzedeleri hükümetin kayıtsızlığına karşı 20.000 kişilik bir uyarma mitingi düzenlediler.

Bunların arkasından 21 Ocak'ta Milano'da 10.000 genç, işçilerin gerici hükümete karşı faşistçe zulümlarını protesto için çok şiddetli gösterilerde bulundu. Sonra Üniversiteyi işgal ettiler.

Gün geçtikçe —şiddetlenen— derinleşen politik ve ekonomik krizlerle batmaya başlayan tekelci kapitalist sınıfın, çalışan halkı ezmesi bu fırtınalı mücadelelerin kaynağı olmaktadır.

Fiyatların devamlı olarak yükselmesi, kiraların işçi maaşının yarısı kadar olması, işsizler ordusunun meydana gelmesi halkı sefilliğe itmiş 700.000 insan Avrupa'nın öteki ülkelerine iş için gitmişlerdir. Halkın tekelci sermayeye başkaldırması, gerici polis tarafından vahşi bir şekilde önlenmeye çalışılmıştır. Devrim alevlerini ezmek için, gerici hükümet yedibin işçiyi tutuklamıştır. Özellikle gençlik kesimi buna çok sert tepki göstermiştir. Üzerinde «Yaşasın Marksizm - Leninizm», «İşçi Gençlik Elele», «Baskıya Paydos» yazan pankartlarla çok sert bir gösteri yapmış, buna işçilerden de pek çok katılan olmuş, ve gençler polise karşı işçilerle beraber döğüşmüşlerdir.

NASIL

Devrimci hareket içinde herhangi bir fikrin doğru ya da yanlış olduğunu belirleyen tek faktör, onun pratikle olan ilişkisidir. Sosyal pratikten kopuk ve hayatı ilgilendirmeyen bir teori, ya da bir fikir, sadece içi boş kalıplardan ibarettir. Hele bu içi boş çerçevelere dayanılarak kurulacak yapılar ise, «havada kurulacak satolardan» farksız olur. Bu böyle birşeydir ki, dünya devrimci hareketleri böyle bir sürü örneklerle doludur. Bunun arkasında, hep büyük işler yaptığını sanan, fakat gerçekte sadece kendi küçük burjuva ihtiraslarını tatmin eden kişilerin devrimci hareketin baş belâsı hastalıkları yatar.

Doğru düşünmenin, ve doğru fikirler ortaya koymanın kaynağı nerededir? Bunlar, gökten mi inerler, yoksa sadece kendi kafamızda mı oluşurlar? Hayır. Tek kaynak sosyal pratiktir. Zıtların mücadelesinin, objektif süreci her geeçn gün daha ileri ittiğini göremeyen ve devrimci mücadelenin her gün yeni boyutlar kazanma yolunda olduğunu anlayamayan geri kafalılar, yani politikada hata yapmamak için hep ileriyi bakmanın şart olduğunu kavrayamayan muhafazakar görüşlü kimseler, hareketin başına her dönemde belâ olmuşlardır. Devrimci, her geçen gün, kendine ne kadar mesafe kaydettiğini soran, ve hatta günlük pratiğinden olumlu dersler çıkararak, hep daha ileri bir adım atabilme çabası içinde olan kişidir. Bu olmadı mı, bugün doğru çizgide olsak bile, mutlaka yarın yerimizde sayacağız ve sapıtacağız demektir.

Çalışma yöntemi olarak, 1 — Genel çağrıyı temel sloganı doğru tesbit edebilmek ve 2 — Buna pratikte öncülük yapabilmek. İşte bütün meselelerin kilit noktası buradadır. Devrimci hareket içinde, üç tip adam vardır. Birincisi, hep kafasını hazır formüllerle doldurur ve teoriyi iyi bildiğini söyler. İkincisi, tam tersine, hareket içinde kendini kaybetmiştir. Ve o kargaşalık içinden sıyrılıp, yaptığı işin hangi bütünün bir parçası olduğunu bile kavrayamaz. Ve hep pratisyen olduğunu söyler. Halbuki devrimci, öyle olmalıdır ki, önce, devrimci teorinin ışığı altında, meseleleri yerli yerine oturtur, ve bununla da yetinmez, onu pratikte uygulayarak öncülük eder. Bu diyalektik ilişkiyi kavrayamadıkmı, ya hep ağzı boş laf yapan gevezeler olarak kalırız, ya da hareket budalası olur çıkarız.

HAREKETİMİZİN İTİCİ GÜCÜ

Bugün Türkiye'de, bir mücadele veriliyor. Ve hareketimiz, her geçen gün yeni mesafeler kaydediyor. Hareketin geleceği kime bağlıdır? Hareketimizin itici gücü nerededir? Bunu objektif olarak ele aldığımızda görürüz ki, hareketimizin geleceği ve hatta bugünü genç kadrolara bağlıdır, ve onların elinde olmak zorundadır. Şüphesiz, diğer güçleri bir kalemde silip atmıyoruz; Ama asıl umut burada. Bunu birkere, iyi kavramalıyız.

ÇALIŞMALIYIZ?

Münir Aktolga

Gençlik hareketlerinin ve devrimci kadroların bugünkü çalışmaları ne merkezdedir? Ve bugün nasıl çalışmaktayız? Devrimci teoriden, az buçuk nasibini almaya başlayan her devrimci, gittikçe işçi köylü yığınları ile bağ kurmanın temel görev olduğunu görmeye başladı. Bu durum, arkasından, belirli bir dönem için de olsa işin şarlatanlığını da beraberinde getirdi. Fakat zamanla, bu temel atılmadan devrimci mücadelenin zafere ulaşmasının mümkün olmadığı ve kitlelerden kopuk, yoz entellektüel tartışmaların bizi hiçbir yere götürmediği anlaşılmaya başlandı. Sonra, büyük bir hızla herkes sağa sola koşturmaya başladı, birşeylyer yapma yoluna girdi. Bugünkü durum budur. Her gün, yeni bir toprak işgali ya da bölgesel olarak patlak veren yeni bir mesele çıkıyor ve oraya genç militanlar doluşuyor. Kitle çalışmalarımız bu merkezde. Çalışma metodumuz da apaçık ortada: Bir yerden haber geliyor ve oraya gidip birşeyler yapmaya çalışıyoruz. Ve sonra iş bitince dönüyoruz. Herşey bir tarafa, bu önemli bir adımdır. Kitlelerin kendiliğinden hareketlerinin kuyruğundan da gitmek olsa, gene önemlidir. Çünkü, tecrübeden yoksun genç militanlar her yeni hareketten sonra daha çok tecrübe kazanmaktadırlar. Ve bir sürü şeyler öğrenmektedirler. Fakat bu yeterli mi, Böyle bir çalışma metodu ile Türkiye'nin dört bir yanında gelişen hareketleri belirli bir merkezde toparlayabilirmiyiz? Mümkün değil. Bir diğer mesele de kaybolan fazla emek ve bazen gereksiz yere harcanan sınırlı imkânlar.

Bugün Türkiye de devrimci hareket içinde düzenli ve kollektif bir çalışma içinde olmamamız, ister istemez, bütün devrimcileri kendi başına her meseleyi düşünmeye ve bir sürü işin altına girmeye itmektedir. Ve o zaman ,her işi yapmaya kalkınca da sonuçta pek az şey yapılabilmektedir. Onun için bugün kişileri tembellikle, ya da çalışmamakla suçlarken buna dikkat etmeliyiz. Örgütlü bir çalışma deneyinden geçmeden her zaman bu damgayı vurmak yanlıştır. Ancak kollektif bir çalışma içinde, bir görevi yükümlenen bir kişi bütün dikkatini ve enerjisini o noktaya toplayarak çalışabilir. Çünkü o zaman bilir ki, başka işlerin sorumluluğunu da başkaları yükümlenmiştir. Aksi durumda, devrimci sorumluluğun verdiği güçle her devrimci, kaçınılmaz olarak hareketin, bütün meselelerin üzerinde kafa yoracak ve o yönde eyleme girişecektir. Ancak örgütlü bir çalışma ve devrimci kardeşlik ruhu kişiye gerçek değerini kazandırır.

Türkiye'yi kaba bir hesapla beş bölgeye ayıralım. Ve her bölge içinde en sınırlı imkânlarla bir kişi tesbit edelim. Çalışma olanakları ve boğazını doyuracak imkânları sağlanmış bir kişi, örneğin, Karadeniz bölgesi görevlisi olsun. Önce bu bir kişi, devamlı o bölgeyi tarar, oradaki devrimcilerle ilişkiler kurar. Bölgesel çelişkiler nedir, halkın somut problemleri nelerdir? Ya da, o bölge de kitleyi harekete sokmak için nasıl çalışmak lâzımdır. Ve bunun gibi diğer bilgileri biraraya getirir. Arkasından örneğin, Samsun'da tütün meselesi ile ilgili hareket mi yapılabilir. Hareketin bütün planlarını çıkararak gerekirse merkezden adam ister. Ve o zaman o bölgeye gidecek kişiler, doğrudan doğruya belirli görevleri üzerlerine alarak düzenli bir çalışma içinde bulucaklardır kendilerini. Ve o iş bitipte döndüklerinde, bütün tecrübeler, ya da elde edilen pratik sonuçlar, bugün olduğu gibi yok olup gitmeyecektir. Orada kalacak birtek kişi, fiilen o bölge de hareketin merkezi, bütün bilgilerin toparlanığı bir merkez haline gelecektir. Böyle bir çalışma, bütün bölgelerde yürütüldüğü taktirde birçok kazancımız olacaktır. Ve darmadağınıklık ancak böyle bir çalışma ile toparlanabilir. Yani ilk adım bu olmalıdır.

Bugün birçok devrimci militan, işçilerle bağ kurmak isteği ile dolup taşmaktadır. Ama, nereden, nasıl işe başlamak gerekir, bu bir türlü aydınlanamamaktadır. Eğer gerçekten ciddi olarak, meselelerin üzerine eğilmek ve iş yapmak istiyorsak, hele sabırlı ve bu oranda da gelip geçici ve coşturucu işlere göre zor ve sıkıcı bir çalışmayı göze alıyorsak, durum değişir. O zaman, hareketin, gençlik hareketleri sınırını aştığını kavramak ve kendimizi uzun süreli bir mücadelenin içinde yer almaya hazırlamak zorundayız. Bu nasıl olacaktır? Bir büyük devrimci şöyle diyor «Kitlelere, kendi çıkarlarını temsil ettiğimizi, kendileri ile aynı havayı soluduğumuzu anlatabilmeliyiz. Öyle ki, buradan hareket ederek, kitleler teklif ettiğimiz daha yüksek çabaların devrim savaşı çabası olduğunu anlasınlar, devrimi desteklesinler, ülkenin her köşesine yaysınlar. Objektif düzenle ilgili sözlerimizi benimsesinler, devrimin son zaferine kadar mücadele etsinler.» Onun içindir ki, geniş oranda işçilerle bağlantı kurmanın yolu, bugün onların, ekonomik mücadeleleri için de yer alarak, sendikal mücadelenin sınıflarını genişletmekten geçer. Sendikaların önemini kavramak ve bu alanda bütün gücümüzle çalışmak zorundayız. İşçilerle ilişki kurmanın en önemli yolu sendikalardan geçtiğine göre, örneğin, devrimci militanlar tarafından kurulacak bir sendika ve onun etrafında bu işle uğraşan kişilerden oluşan bir grup, bir kaç iş yapmaya başlayınca, bu işle uğraşmak isteyenleri de etrafında toparlayıp düzenli bir çalışma içine sokabilir. Ve bu çalışma işçi hareketleri konusunda yapılan çalışmaların merkezileşmesi için atılan somut bir adım olabilir. Pratik olarak yapılacak bir tek iş dahi alışageldiğimiz ve hiçbir işe yaramayan işçi bürolarından çok daha fazla yarar sağlayacaktır.

(Sayfayı Çeviriniz)

→ NASIL ÇALIŞMALIYIZ?

SONUÇ

Bugün hareketimiz, bağrında, profesyonel devrimci kadroları yetiştirme sancısı içindedir. Çünkü ancak böyle bir kadro, en geniş meselelerimizi çözümleyebilir. Profesyonel devrimci yani işçi köylü gönüllüsü olmak ne demektir? —Bütün diğer temel kavramlarımızda olduğu gibi bu da entellektüel gevezeliklerin içinde yozlaştırılmak istenmektedir.— Bu hiç şüphesiz, yeyip içip yatan tembel adamlar demek değildir. Tam tersine, devrimi kendi içinde tamamlamış, bireysel artıklardan arınmış ve bütün zamanını devrimci harekete veren kişiler demektir. Onun için kendimizi iyi tartmalıyız. Ve boşboğazlıkla vakit öldürmemeliyiz. Hele parlak laflarla ve süslü çerçevelerin arkasına gizlenerek büyük işler yaptığımızı sanma hastalığından biran önce kurtulmalıyız ve kişileri değerlendirirken artık, söyledikleri sözlere göre değil, bunların arkasında yatan, yapmak istedikleri şeye göre karar vermeliyiz. Devrimci mücadele içinde başarının yolu, bazan önemsiz gibi görünen fakat aslında, o ön çalışmayı yerine getirmeden, daha ileri işleri yapamayacağımızı anlamaktan geçer. Gene bir büyük devrimci şöyle diyor: «Azgın bir ırmağı geçebilmek için mutlaka köprü lâzımdır». Bunu hiç unutmamalı ve çalışmalarımızı buna göre düzenlemeliyiz.

(1) Mao Zedung. Seçme Eserler Cilt I.

BURSA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

(Baştarafı 9. Sayfada)

Ölüm orucu tutan devrimcilerden birinin bayılması üzerine öğrenci kitlesi, «Katil Müdür» diye bağırarak müdürün lojmanını sardı.

Balıkesir Eğitim Enstitüsü'nden direnişi desteklemek için, kırk kişilik devrimci gurubunun geldiği gün okulda silâhlı, baskıncı gerici güçler ile, devrimciler çatışmasını polis zorlukla önledi. Bunun üzerine Bursa valisi, Balikesir'li devrimcilerin okulu terketmelerini istedi.

Ve Bursa Eğitim Enstitüsü, müdürün isteğiyle ve Bakanlığın emriyle kapatıldı.

Devrimci 7 öğrenciye bir sene tart, 27 öğrenciye ayrılma cezası, 118 öğrenciye 2 - 25 gün arasında uzaklaştırma cezası verildi.

Boykot halen devam etmektedir. Bursa Eğitim Enstitüsü Devrimcileri, müdür defoluncaya ve cezalar kaldırılıncaya kadar boykotlarını sürdürmeye azimlidirler.

GENÇLİK VE ULUSAL DAVRANIŞLAR

(Baştarafı 32. Sayfada)

bilincine ulaşmıştır. Toplum yararı bugünkü milliyetçilik anlayışının temelidir. Bugünkü toplum yararı Türk toplumunun tüm bağımsızlık sorununu, ülkenin kaderinde, iç ve dış politikasında yürütülmek istenen yabancı oyunlarını, yabancı sermayenin sömürücülüğünü, dış yardımların dış ve iç mekanizmasında kurulan ve yürütülen çıkar düzenlerini, emperyalizmin uygulanışını tüm bu sorunların yakından izlenmesini gerektiren bir milliyetçiliği öngörmektedir.

Gençliğin ulusal davranışı çağ sorumluluğunu duyan insanların şuuru içerisindedir. Ezilmişlerin iniltisi, topraksızların öyküsü iç buruklukları teşkil eder. Dik başları ve açık alınları ile faziletin zulme karşı kavgasını sembolleştirmektedirler. İçlerin bir yanardağ taşıyorlar. Kendi saflarında İnsanlık tarihinin şeref sayfalarında yer tutanlar yaşadıkları çağın sorumluluğunu duyanlardır. İnsanlığı kurtaran devrimler, düşün ortamına genişlik getiren özgürlükler onların yılmaz kavgalarının sonunda elde edilmiştir. Hür düşüncelerinin, hür vicdanlarının kaynağı cesaretleridir. Toplum adına fedakârlıkları ile geniş kitlelere inanç aşılamayı kolaylaştırırlar. Toplumların çağ değiştirmesi yaşadıkları çağın sorumluluğunu duyanlar sayesinde mümkün olur.

Gençliği sadece fiziyolojik bir dönem sayan burjuva anlayışı artık çok gerilerde kalmıştır. Halkının ulusal çıkarları için savaşmayı göze alamıyan, devrimci potansiyeli yüreğinde taşımıyan ve de çağ sorumluluğunu benliğinde duymayan kimseyi, yirmi yaşında da olsa, genç saymak mümkün **değildir.**

YAŞASIN ARAP HALKLARININ MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞI

(15. Sayfadan devam)

yalist devletleri, O. D. daki petrol çıkarlarını korumaya, petrol kaynakları üzerindeki denetimlerini sağlamlaştırmaya itiyordu. Bu çabaların ilk örneği Filistin'de İsrail devletinin bir ileri karakol' olarak kuruluşu idi. Filistin halkı topraklarından sürüldü ve Yahudi göçmenler buralara yerleştiler. Emperyalizmin desteği ile kısa zamanda İsrail devleti gelişti ve nihayet son savaşta, efendilerine, her türlü desteğe ve yardıma ne derece lâyık olduğunu ispatladı. Son zamanlarda daha da güçlenen ve Orta - doğu ülkelerinin hemen hepsinde süregelen ve çoğu başarıya ulaşan milli kurtuluş hareketleri, A.B.D. yi ürküttü ve onu, saldırı aracı olarak kullandığı İsrail eliyle, bölgesel bir savaşa açmaya mecbur kıldı.

Yalnız gelmiş geçmiş tüm saldırganların unuttukları bir şey vardır: O da haklı davalarının bilincine varan halkların gücü ve direncidir. Bütün ezilen ulusların devrimci halkları gibi, arap halkı da bugün, kendilerini kurtuluşa götürecek olan yöntemin, Amerikan emperyalizmine ve onun maşası olan İsrail'e karşı silâhlı mücadele yolu olduğunu biliyorlar.

El Fetih, F.D.H.K.C gibi örgütlerin etkisi gün geçtikçe artıyor. Her bakımdan güçlü olan El Fetih dışında arapların mücadelesi içinde gelişen diğer önemli bir harekette Filistin Demokratik Halk Kurtuluş cephesi hareketidir. Filistin Demokratik Halk kurtuluş cephesinin kaynakları şunlardır: 1967 haziranından sonra «Vatana dönüş kahramanları», Ahmet Cibril'in kurduğu «Filistin Kurtuluş cephesi» ve Kavmiyyum El Arap partisi'nin Filistin koluna bağlı Jorj Habeş'in kurduğu İntikam gençliği Askeri kolu ve daha sonra «Hür subaylar hareketi». Filistin Halk kurtuluş cephesi ilk harekata 1967 Kasımında girişmiştir. Kısa zamanda halk arasında gelişen ve kuvvetlenen cephenin içinde fikir ayrılıkları kendini göstermiştir. Kavmiyyun El arap partisinin ilerici unsurları tarafından düzeninde eleştirilmesi ve mücadelenin devrimci bir ortam içinde yürütülmesi, Marksist leninist ideoloji çerçevesinde bir solcu program hazırlanması düşüncesi ortaya atılmıştır. 1968 toplantısında solcu programın kabulune rağmen eylemde sağcı unsurlarca programın ilkeleri uygulanmamış ve Marksist Leninist kanat Filistin Halk kurtuluş cephesinden koparak 21 Şubat 1969'da Filistin Demokratik halk kurtuluş cephesini kurmuştur. Filistin Demokratik Halk kurtuluş cephesi silâhlı savaşla kurtulaşa gidilebileceğine inanan tüm güçlere açık tutulmuştur. Filistin Devrimci Sol birliği ve Filistin'in kurtuluşu için Halk örgütü kuruluşları da yapılan ortak bir konferans sonucunda Filistin Demokratik Halk kurtuluş cephesine katılmışlardır. F.D.H.K.C. ideolojik ve politik programı 1969 yılı temmuzunda açıklamıştır. Program «Filistin Demokratik Halk Kurtuluş cephesinin Temel politik manifestosu» adı altında yayınlanmıştır. F.D.H.K.C. Filistin sorununu çözümlemek için en doğru yol katliama girişmeksizin İsrail devletinin ortadan kaldırılması ve işçi sınıfını önderliğinde Yahudilerle arapları birleştiren sosyalist demokratik bir Filistin devleti kurulmasıdır.

«El Fetih ve onun öncü ordusu olan El Assifa'nın yürütmekte oldukları devrimci eylemin amacı, işgal edilmiş ve sömürgeleştirilmiş yurt toprakları üzerinde sürdürülecek silâhlı halk savaşı yoluyla, Filistin halkını hürriyete kavuşturmaktır. Devrimci savaşımız, sömürgecilik ve emperyalizme karşı yürütülen milli bağımsızlık savaşlarından esinleniyor... Filistin milli bağımsızlık hareketi El Fetih açıkça ortaya koyar ki, bu savaşın objektif sonucu bağımsız, demokratik ve tüm vatandaşların eşit haklara sahip olacağı bir Filistin devletinin yeniden kuruluşudur.» diyen El Fetih'in «bizi zafere götürecek olan yol var olan herşeyi bir kenara atıp, Filistin Direniş hareketini politik, ideolojik, maddi yönlerden silâhlanmış örgütlü bir halk hareketi şekline sokacak olan yoldur. diyen (F.D.H.K.G)» nin bildirileri tek kurtuluş yolunun, halk savaşının iyice benimsediğini açıkça gösteriyor. İsrail saldırganlarına karşı nefretle dolu olarak her türlü zorluğa karşı koyan halk, kadını, erkeği, çocuğu, genci ile birlikte başta El Fetih olmak üzere gerilla kuruluşlarına katılarak eğitim görüyorlar ve savaşa tüm güçleriyle katılıyorlar. El Fetih'e her gün Arap ülkelerinin her yanından ortak düşmana karşı çarpışmak üzere binlerce genç, köylü, öğretmen... v.s. den mektuplar yağıyor. Halk her yerde gerillaları destekliyor. 5. haziran hareketinden bu yana arap işçileri her yıl 5 haziran ve 15 mayıs'ta (Filistin günü) ücretlerini Filistin'li gerillalara yolluyorlar. Bir çok örgütler gerilla kuruluşlarına para ve malzeme yardımı yapıyor. Sık sık yapılan gösterilerde, Suriye'de, Ürdün'de Lübnan-da ve diğer yerlerde halk saldırganlara karşı bağımsızlık sloğanlarını haykırıyor, binlerce işçinin katıldığı protesto grevleri birbirini izliyor.

Amerikan emperyalizmi ve İsrail siyonizmi ikilisine karşı milli kurtuluş savaşı veren Orta - doğu halkları yalnız değildirler. Sosyalist ülkeler ve dünyanın her yanındaki devrimciler tarafından desteklenmektedirler. Çünkü, nerede ve nasıl verilirse verilsin, emperyalizme karşı verilen savaşlar son tahlilde tüm ezilen dünya uluslarının yararınadır. Türk gençliği olarak bizler de Arap halklarının haklı mücadelelerinin yanındayız. Arap halklarının devrimci kavgasını kendi kavgamızdan ayrı tutamayız.

Yaşasın Arap kardeşlerimizin ve dünyanın tüm ezilen uluslarının emperyalizme karşı bağımsızlık savaşları .

İLERİ

SOL

YAYINLARI

BU SEZON ÇIKAN KİTAPLARIMIZ :

- «SOL» KOMUNİZM, BİR ÇOCUKLUK HASTALIĞI, Lenin, 7,5 Lira
- SOSYALIZM VE SAVAŞ, Lenin, 10 Lira
- FELSEFENİN BAŞLANGIÇ ILKELERİ, (Üçüncü Baskı) Politzer, 10 Lira
- FELSEFENIN TEMEL ILKELERI, Politzer, 20 Lira (Tükenmek üzeredir)
- IŞÇI VE KÖYLU ITTIFAKI, Lenin, 8 Lira
- LENİNİZMIN ILKELERI (DEVAMI: «LENİNİZMİN MESELELERİ»), Stalin, 10 Lira
- KAPİTAL (Birinci Cilt, Birinci Kitap, İkinci Baskı), Marx, 10 Lira
- KAPITAL (Uçüncü Cilt, Birinci Kitap), Marx, 15 Lira
- SOSYALİZMIN ALFABESİ, (İkinci Baskı) Leo Huberman, 5 Lira
- NISAN TEZLERI VE EKİM DEVRİMİ, Lenin, 12,5 Lira
- GOTHA VE ERFURT PROGRAMLARININ ELEŞTIRISI, Marx - Engels, 10 Lira

YAKINDA YAYINLANACAK KİTAPLARIMIZ

- MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM, (Makaleler), Mihri Belli
- EKONOMİ POLİTİĞİN ELEŞTİRİSİNE KATKI, Marx
- SAG SOSYALıST İDEOLOJİ, Günter Söder.
- TURLERIN KOKENI, Charles Darwin.
- YENİ FIZİK, YENİ BİYOLOJİ VE UZAY, Pascual Jordan.

DİĞER KİTAPLARIMIZ (SEÇME) :

- KAPİTAL, (Birinci Cilt, Beş Kitap), Marx, 10'ar Lira.
- FELSEFENIN SEFALETİ, Marx, 10 Lira
- KAPİTALİZM ÖNCESİ EKONOMİ ŞEKİLLERİ, Marx, 8 Lira
- FRANSA'DA SINIF MÜCADELESİ, Marx, 8 Lira
- ÜCRET FİYAT VE KÂR, Marx, 4 Lira
- ÜCRETLİ EMEK VE SERMAYE, Marx, 3 Lira
- YAHUDİ MESELESİ, Marx, 3 Lira
- ANTİ - DÜHRİNG, (İki Kitap), Engels, 10'ar Lira
- AİLENİN, ÖZEL MÜLKİYETİN VE DEVLETİN KÖKENİ, Engels, 10 Lira
- FELSEFE İNCELEMELERİ, Marx - Engels, 7,5 Lira
- EMPERYALİZM, Lenin, 8 Lira
- NE YAPMALI?, Lenin, 10 Lira
- İKİ TAKTİK, Lenin 7,5 Lira
- BİR ADIM İLERİ, İKİ ADIM GERİ, Lenin, 10 Lira
- ULASLARIN KADERLERİNİ TAYİN HAKKI, Lenin, 7,5 Lira
- TOPRAK MESELELERİ, Lenin, 8 Lira
- MARKSİZM VE MİLLÎ MESELE, Stalin, 7,5 Lira
- SOSYALİST EKONOMİNİN MESELELERİ, Stalin, 7,5 Lira
- SAĞ VE SOL SAPMALAR ÜZERİNE, Stalin, 10 Lira
- TEORİ VE PRATİK, Mao Çe - tung, 10 Lira
- EMPERYALİZMLE MÜCADELE, Mao Çe - tung, 7,5 Lira
- MAO ÇE - TUNG (HAYATI), Edgar Snow, 7,5 Lira
- HALK SAVAŞI, HALK ORDUSU, Giap, 7,5 Lira
- İNSANIN TÜREYİŞİ, Charles Darwin, 12,5 Lira
- EKONOMİ POLİTİK, P. Nikitin, 10 Lira
- İLKEL TOPLUM, KÖLECİ TOPLUM, FEODAL TOPLUM, Zubritski, 10 Lira
- KAPİTALİST TOPLUM, Zubritski, 8 Lira
- «TÜRKİYE SOSYALİZM», VE SOSYALİZM, Muzaffer Erdost, 6 Lira
- CİA, VİETNAM'DA PASİFİKASYON VE DÜNYA İŞÇİ HAREKETLERİ, D. Welsh, G. Morris, 7,5 Lira
- SOSYAL DEMOKRATLARIN ÇIKMAZI Söder, 4 Lira

SOL YAYINLARI : Sanayi Caddesi, Demir İş Hanı, 51, Ankara

GENÇLİK VE ULUSAL DAVRANIŞLAR

Suphi KARAMAN

Toplumların, özellikle az gelişmiş ve sömürü düzenindeki toplumların iki türlü kaderi vardır. Ya durum aynı ile devam edecektir, ya da durumun değiştirilmesi için çaba gösterilecektir. Her iki halde de toplumun çeşitli tabaklarının değişik görüş ve davranışları vardır. Temel sorunlardaki çelişinin büyüklüğü görüş ve davranışlar arasındaki farklılığın artmasının da nedeni olurlar. Mevcut düzenden çıkar sağlayanlar ve bunların uyur - gezer uyduları, durumun, iç ve dış sömürü düzeninin aynı ile devamından yanadır. Bunlar toplumun tutucu, gerici güçlerini teşkil ederler. Oysa mevcut düzenin haksızlıklardan ,yağmadan meydana geldiğini, iç ve dış sömürüyü artırdığını görebilenler ise, bir kurtuluşçuluk azim ve iradesi içerisinde, durumun değiştirilmesi için çaba gösterirler. Mutlu azınlıklar yerine mutsuz çoğunlukları kurtaracak ve tüm halkı mutlu kılacak, yolları ararlar. Bireysel çıkarlar yerine, toplumsal çıkarlara öncelik verirler. Bunlar da toplumun ilerici, devrimci güçlerini teşkil ederler.

İlerici —devrimci güçlerle gerici— tutucu güçler arasındaki ayrılığın sınıfsal niteliklerden meydana geleceği bilimsel bir gerçek olmakla beraber, henüz kapitalist aşamaya erişememiş ve emperyalizmin sömürü alanına sokulmuş az gelişmiş ülkelerde kavramlarda bazı karışıklıklar olmaktadır. Bu nedenle ilerici —gerici ya da devrimci— tutucu cephelerin teşekkülünde diğer bazı etkenlerde roi oynamaktadır. Özelilkle emperyalizmin, dış sömürünün ağırlığının çokça hissedildiği ülkelerde gençlik sorunu ve ulusal davranışlar önem kazanmaktadır.

Hangi kat ve tabakalardan olursa olsun ilerlemiş yaşta olanlar, çoğu kez, tutucu olurlar. Alışkanlıklarından vaz geçemezler. Uzun yıllar sürdürülmüş bir yaşantıyı kolay kolay terk edemezler. Yeni fikirlerden rahatlarının bozulacağını sanarlar. En ufak bir yeniliği risk sayarlar ve de bunu göze alamazlar. Yaşadıkları düzenin sloganları ile uzun yıllar yıkanan beyinleri artık, şartlandırılmış ekonomik çıkarlardan başka birşeye ermez. Oysa gençler, genellikle, hiçte böyle değildirler. Önlerinde uzun bir yaşam dönemi vardır. Bozuk düzenden, dış ve iç sömürüden, emperyalizmin baskısından gelecekteki kendi uzun yaşam dönemleri için endişe duyarlar. Vazgeçemiyecekleri alışkanlıkları, terkedemiyecekleri rahatları yoktur. Yeni parıldayan zekâları şartlandırılmış ekonomik çıkarlar yerine toplumdaki sosyal oluşumun sentezine daha yatkındır. Yenilikler, yeni fikirler onlar için ürkütücü değil iticidir. Gençlik işte budur. Bunun içindir ki, toplumun en dinamik unsurunu gençler teşkil ederler. En etkin ulusal davranışlar gençlerden gelir.

Bugün ülkemizde gençliğin temsil ettiği ulusal davranış, tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye'nin kurulması amacına yönelmiştir. Bunun için izlenecek doğru devrimci eylem çizgisi, Türk toplumunun içinde bulunduğu durumun doğru incelenmesi ile bulunabilmektedir. Bu durum ve tablo dehşet vericidir. Bu tabloda beşyüz bin köylü ailesinin topraksızlığı, birbuçuk milyon çiftçi ailesinin toprak yetersizliği vardır. Hızla artan nüfus, büyük şehirlere doğru gittikçe hızlanan göç, artan işsizlik vardır. Dış ticaretin sınırlı sayıda komprador tüccarın elinde bulunuşu, dış ticaret oyunlarının ve yabancı sermayenin milli sanayinin kurulmasına engel oluşu, dış ticaret dengesinin gittikçe bozulması ve bu nedenle dış borçlanmaların artması, tefecilik ve tarım üretimindeki sömürü düzeni tabloyu ağırlaştıran yönleri ile gözler önündedir. Buna karşılık yapılmakta olan işler, yürütülen ekonomik politika halkın mutluluğunu sağlamaktan çok zengini daha çok zengin etmeğe yaramaktadır. Örneğin, barajlar ağa toprağının daha çok sulanmasına, köylüye yapılan toprak dağıtımı büyük arazi sahiplerinin toprak sınırlarını daha da genişletmesine yardımcı olmaktadır. Köylü ve işçi çoğunluğu, kapitalist yoldan kalkınma hayali peşinde olan siyasi örgütlerin kendi yararı ile çeliştiğinin farkında değil. İşbirlikçi sermayenin eylem alanlarının millileştirilmesinden ve toprak reformundan yana değil. Bu ortamda yürütülen demokraside ve yapılan seçimlerde siyasi tercihler halkın mutluluğuna yönelecek sonuçlardan ziyade mevcut düzenin ibrasını sağlamaktadır. Mevcut düzen ise, üretim ilişkileri yönünden, halkı mutluluğa ulaştıracak bir düzen asla değildir.

Gençliğin temsil ettiği ulusal davranışın amacı bu bozuk düzeni değiştirip ulusal kalkınmanın yollarını açmak ve halkı mutluluğa ulaştırmaktır. Demokratik örgürlükleri korumak, Anayasanın tanıdığı hak ve özgürlükleri sonuna kadar emekçi halkın yararına kullanmak, halkın devrimlere inandırılması ve devrim isteğinin halka indirilmesi ilk ulusal amaçtır. Bugünkü kuşakların içinde bulunacakları doğru devrimci eylem çizgisi tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye için dış sömürücüye ve yerli işbirlikçilerine karşı savaşmaktır. Gerçek milliyetçi bu devrimci potansiyeli yüreğinde taşıyanlardır.

Gençlik artık, milliyetçilik anlayışını günün sorunlarına paralel bir idrak içinde kabul etmenin

(Devamı 28. Sayfada)